

SPEJDERNES MAGASIN

Juni

1928

SPEJDER MUNDERINGS MAGASINET

AKTIESELSKAB

LANDEMÆRKET 3 = KØBENHAVN K.

TELEF. C. 10909

Enkeltmandskogekar.

2 Kogekar, Stegepande, Vindskærm og Spritapparat ..	4,50
do. til 2 Mand	5,50
do. til 3 Mand	7,00
do. til 4 Mand	8,50

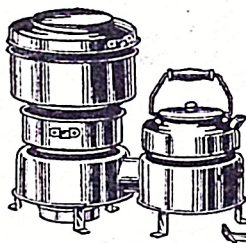
Alm. Aluminiumskasseroller med 2 Hanke.

cm	20	22	24	26	28
	3,00	3,75	4,75	6,00	8,00

Rover Kogesæt.

cm.	20	22	24	26	28
Kogekar	4,00	5,25	6,25	7,35	8,75
Pander	2,50	3,00	3,75	4,50	5,50

Bjergkoger.

1 Kogekar 1 1/4 Liter, 1 Vandkedel 1 Liter, 1 Vindskærm, 1 Pande, Ring, 1 Spritapparat 8,75

Dobbeltkoger.

1 Kogekar 1 3/4 Liter, 1 Kogekar 1 Liter, 1 Vandkedel 1 Liter, 1 Pande, 1 Spritapparat, komplet 10,50

Rekvisitter til Bueskydning.

Robin Hood Buer med 4 Pile.

1,60 — 2,50 — 4,00 — 4,75

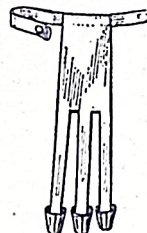
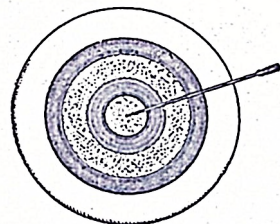
Bue Alm 115 cm	1,25
" " 130 "	2,00
" " 155 "	3,00

Buer, horn tippet 125 cm	5,00
" " 145 "	5,75
" " 160 "	6,75
" " 170 "	8,50
" " 185 "	9,50

Pile	0,50	0,75	1,00	1,25
------	------	------	------	------

Skiver, 45 cm	5,00
" 55 "	6,25
" 70 "	8,50

Handsker	2,50
Armbeskyttere	2,25
Pilekoggere	5,50

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

Nu er der ikke lang Tid igen.

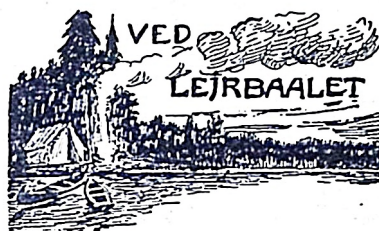
Foraaret er kommet, og snart har vi Sommeren. Den 11. Juli begynder Aarets fem begivenhedsrige Dage. Lejrledelsen er i fuldt Sving med alle Forberedelserne, og der bliver ikke faa Overraskelser.

Den Dag, hvor alle Ridderspejdere, Skovmænd og I. Kl. Spejdere marcherer i sluttet Trop for at vise, hvor mange fuldt uddannede Spejdere der er i Korpsset, vil en af Overraskelserne finde Sted, og den vil derefter i Løbet af et Par Dage være spredt ud over Landet paa Postkort og Breve. Men husk at have jeres Mærker paa, da I ellers ikke kan deltage i denne Parade.

Der har været trænet ihærdigt overalt i Troppe og Divisioner. Divisionskonkurrencerne, som I kan læse om andet Steds i jert Blad, har vist, at Konkurrencen i Korpslejren bliver skrap. Korsør-Troppen viste sig for Eksempel som en fortræffelig Lejrtrop, og Glentetroppen i Nykøbing F. vil sikkert have store Chancer for at vinde i Hjemstavnskuespil. Midtjyderne har holdt deres aarlige Jyllandsløb og er saaledes trænet op til at møde alle Vanskeligheder.

Den store Rævejæger,

Torry Gredsted, Redaktøren af jert Blad, og den Mand, der midt iblandt de grøve Nørrejyder, lavede den første Divisionsturnering i Korpsset, leder Konkurrencerne sammen med den gamle

Spejder, Premierløjtnant Per Jessen, den gammelkendte „Øbroer“.

Hvorledes gaar det med Patruljestandere?

Gillwell-Troppen, der bestaar af de Førere, der har taget Førerprøven paa Gillwellkursuset, har allerede lavet sig pragtfulde Patruljestandere, og kan I Spejdere ikke give jert Patruljeraab, samler vi Gillwellfolkene, for de kan. Baade Uglepatruljen, Tyrene, Spætterne, Skovduerne og Ravnpatruljen kan deres Patruljeraab.

Præmierne.

Det er endnu ikke fastsat, for hvilken Konkurrence Hs. Maj. Kongens Ærespræmie skal udsættes. Men allerede for længst er det fastsat, at den Division, der vinder Lejrspor konkurrencen, faar Ret til at føre Korpssets Stander, og den vindende Division i Turneringens Afdeling B fører Korpssets Fane indtil næ-

ste Korpsturnering, og hvilken Trop vil ikke gøre sit Bedste for, at deres Division skal føre Standeren eller Fanen under Indmarchen i England til Jamboreen næste Aar?

Korpsøvelsen ved Skamlingsbanken.

Den store Natteøvelse med over Tusinde Spejdere paa hvert Parti vil blive afholdt i Terrænet nær Skamlingsbanken. Vi lejer vort eget Tog, Spejdernes Ekstratog, som vi bemander med bare Spejdere, for at køre ud til Kamppladsen. Øvelsen bliver planlagt netop i disse Dage, og den lægges af den tidligere Divisionschef i Københavns Amt, Revisor Frants Bruun, som planlagde Rolf Krake Slaget ved Lejre i 1926. I de 17 Aar, vort Korps har eksisteret, har der kun været afholdt 3 store Korpsøvelser: Matabelekrigen, Slaget ved Femmøller og Rolf Krake Slaget ved Lejre. Korpsøvelsen ved Skamlingsbanken bliver den fjerde i Korpssets Historie og den, hvori det største Antal Spejdere har deltaget.

Langvejs fra,

helt oppe fra Færgerne, kommer der en Trop. De færøiske Spejdere har aldrig set en Skov og aldrig set andre Spejdere end dem, der bor paa Færøerne. De glæder sig til at se Danmark og til at træffe alle jer, der kommer til Lejren.

Korpslejrens Adresse.

Sig til jeres Forældre, at de kan skrive til jer i Lejren; de skal adressere Brevene saaledes:

Spejder:
Division:..... Tropp:
Gravenshoved,

pr. Fjeldstrup.
og sig, at de er velkomne som Gæster i Lejren.

Prisen er nedsat til 14 Kr.

Det er lykkedes Lejrledelsen at skaffe Mulighed for at nedsætte Betalingen for Korpslejren til 14 Kr. Det er ikke muligt at sætte Prisen længere ned, for Korpslejren skal være en Lejr, der skal huskes gennem Aarene, og alle de Arrangementer, der kræves for at gøre denne Lejr tip-top i enhver Henseende, koster jo Penge.

Ulvne kryber ud af deres Huler,

Tro ikke, at det blot er Spejderne, der er Liv i. Næh, Ulvungerne er ogsaa paa Færde. Jeg har desværre ikke haft Lejlighed til at komme ud i Landet her i Foraaret, men jeg har været en Del rundt i Københavns Omegn, og Skovene er rene Jungler. Det vrirler med Ulvunger overalt. Og de har trænet. De har trænet til de to store Ulveturneringer, som 1. Københavns Division og Københavns-Divisionen har afholdt.

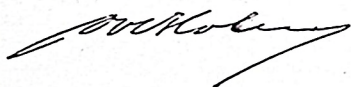
Ulv, i lang Tid har det været saadan, at Spejderne syntes, I ikke rigtigt hørte med, men I har vist, at I duer til noget, at der er Krummer i jer, og nu véd Spejderne Landet over, at I er Karl for jeres Hat, eller rettere for jeres grønne Hue med de gule Snore.

Hvorledes gaar det med Korpssets store Tromme?

Er det jert Tropsnavn, der skal brændes ind i Korpssets store Tromme? Paa en god Ide og gaa til Tropsførerens med den, og lad os se til Sommer, hvad I fik ud af Ideen.

Og saa: Paa Gensyn

i Korpslejren i Gravenshoved.

„HAN VAR MED I GRAVENSHOVED“

KALØ 1913, HINDSGAVL 1919, JAMBOREEN 1924
OG GRAVENSHOVED 1928

Har I aldrig hørt en Spejder, med dyb Ærefrygt, omtale en af sine ældre Kammerater, og saa slutte sin rørende Tale med et: „og saa var han med i Hindsgavl“, eller er det en rigtig gammel, graahærdet Rad, kan han maaske i Stedet sige: „Han hørte til Korpssets første Spejdere, han var med i Kalø.“ Der er Klang, rigtig Spejderklang i disse Navne: Hindsgavl og Kalø for ikke at tale om Jamboreen, men tro mig, om følge Aar bliver der Mand og Mand imellem spurgte: „Var du med ved Gravenshoved, kan du huske.....“ Ja — og saa oprulles der en Række af Billeder fra det glade Lejrliv nede paa den skønne, sønderjyske Lejrplads lige ved Lillebælt og med Udsigt over til Wedellborgs Skove paa Fyen.

... „Det var dér, det foregik. — Enhver Tropp med Respekt for sig selv var selvfølgelig mødt frem; ja, det koster noget for en Tropp at komme med, for vi er jo fra smaa Hjem mange af os, men takket være vor Lejr-Sparebøsse, som vi begyndte at fylde vore Smaaskilinger i allerede lige efter Juleaften, og saa fordi vore gæve Tropsrødder sørgede for 5 Fripladser, kom hele Troppen med. Ihl sikken en Masse Spejdere, og jeg skal rigtignok love for, at der var Orden i Sagerne, og saa skulde I have set Hjemstavnskuespillene — det var baade smukt, lærerigt og fornøjeligt. Spejderne fra Lolland-Falster viste en et Stykke Bondeliv fra Falster før og efter Stavnsbaandets Løsning, med rigtig Træhest og i Dragter, som Folk virkelig gik i paa de Tider. Københavnerens Indsats var en Episode fra Københavns Grundlæggelse med Bisp Absalon til Hest i fuld Rustning, akkurat som paa Højbroplads i København, og Nørrejderne mødte frem med Skipper Clement. Jeg var selv med i et Optog af Bønder. Min

Dragt havde Søster syet, den stod os i 1 Krone, men var virkelig meget ordentlig.

Og saa den store Øvelse — men du var maaske ikke med i Herthadalen under den store Rolf Krakes Øvelse, da vi paa een Gang var 1500 Dreng i Kamp, og da Lurernes Gjalden kaldte os sammen — se det var ogsaa spændende — men ved Gravenshoved var vi dobbelt saa mange. Rolf Krake-Kampen var det bare Vand mod, hvad vi var ude for dernede. Jeg var med min Patulje paa uafbrudt Orientering midt imellem de andre Spejdere i 10 Timer i Træk. Vi spiste ikke i den Tid, men du kan tro, det var spændende. Vi tog en Tropsfører til Fange og bragte hjem til Hovedkvarteret en fuldstændig Skitse af de andres Lejr. Naa — vi mistede 2 Mand under den Historie; men vi havde ogsaa Points med hjem. — Tænk dig, — i 2 Timer laa vi fuldkommen mussestille i en mægtig Hindbærholm og hørte Tropp paa Tropp af Fjendens Folk passere forbi lige ved Siden af; vi turde næsten ikke trække Vejret.....

Og saa de Lejrbaal, ja, nu kan du stole paa, at jeg ved, hvad et rigtigt Lejrbaal vil sige. Jeg glemmer aldrig de Aftener.

Svenskerne og Nordmændene var gæve, men jeg syntes nu, at de færingske Spejdere ligegodt var de allerækkeste. De sang og dansede for os, og du skulde have set deres morsomme Kogesteder, som slet ikke ligner dem, vi er vant til at lave..... Og saa....."

Ja, saadan omtrent vil der blive talt om Lejren nu til Sommer, og det er derfor, at alle I, der er saa heldige at være aktive Spejdere i en Periode med en Korpslejr, I skal benytte jer af Lejligheden og møde frem under Troppens Stander til det glade Lejrliv sammen med Kammeraterne fra de andre Tropp Landet over.

Kom med derned i de glade Drenge Teltby! I vil træffe lutter Venner og husk, at saa bliver I blandt dem, der var med i Gravenshoved.

„Bruno Maar“.

FRA HOVEDKVARTERET

KORPSTURNERINGEN

Til de i Spejdernes Magasin for Decbr. offentliggjorte Propositioner føjes følgende:

A. Tropskønkurrencer.

- a) *Lejrsport.* Alle Troppe deltager i denne Konkurrence, der er Lejrens vigtigste. Der vil blive lagt megen Vægt paa, at Madlavning er renlig og ordentlig. —
- b) *Turn out.* Alle Troppe deltager i denne Konkurrence.

Ved Bedømmelse af ensartet Paa-klædning vil der blive lagt Vægt paa, at Spejderne saa vidt muligt er paa-klædt i Overensstemmelse med Korpsets Uniformsreglement. Det vil i særlig Grad blive bemærket, hvis Spejderne paa Uniformen bærer Mærker, Plader eller andre Tegn, som ikke er reglementerede. Det er dog tilladt at bære *Duelighedstegn* af gammel Model. Det vil blive undersøgt, om der paa Tropsstanderen er fæstet andre Plader end de reglementerede.

- c) *Vandrelejren.* Konkurrencen er ikke obligatorisk. Rapporterne maa ikke være paa mere end 6 Foliosider (eller hvad der svarer dertil).
- d) *Kimsleg.* Konkurrencen er ikke obligatorisk. Patruljen maa ikke tælle over 8 Mand, men maa gerne tælle færre. — Der vil blive givet 10 Minutter (i Stedet for 5 Min.) til Udarbejdelse af en Liste over de huskede Ting.
- e) *Bueskydning.* Konkurrencen er ikke obligatorisk. — Det er tilladt at benytte købte Pile. Afstandene ændres saaledes: For Spejdere under fyldte 15 Aar — 15 m. For Spejdere mellem 15—18 Aar — 20 m. For Spejdere over fyldte 18 Aar — 25 m. Der vil blive givet et Prøveskud. — Hver Spejder skal medbringe 6 Pile.

B. Divisionskonkurrencer.

Alle Konkurrencer herunder er obligatoriske.

- a) *Forhindringsløb.* Løbets Længde bliver noget større end tidligere angivet. Længden bliver dog ikke over 10 km.
- b) *Bivnakbygning.*
Intet at bemærke.
- c) *Meldings-Stafetløb.*
Intet at bemærke.
- d) *Tovtrækning.*
Intet at bemærke.
- e) *Hjemstavnsskuespil.*
Intet at bemærke.
- f) *Hemmelig Konkurrence.*
Intet at bemærke.

— — —
Ledere af Turneringen bliver Torry Gredsted og Per Jessen.

Torry Gredsted

Tage Carstensen

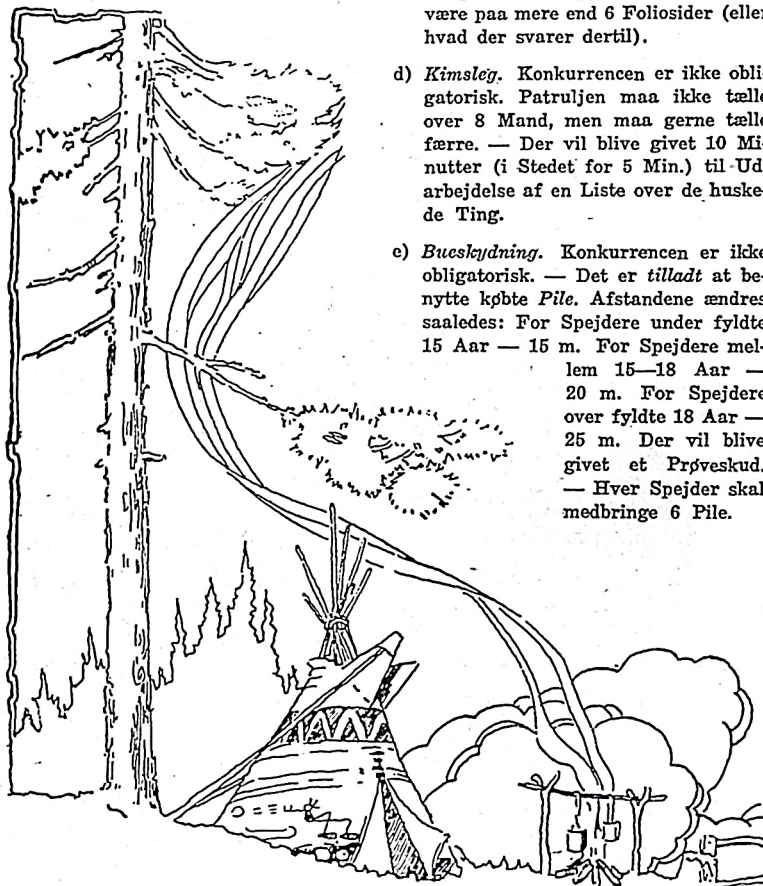
Jens Thors.

Som ovenstaaende angiver, er Ledelsen af Turneringen overdraget Undertegnede.

Vi henstiller venligst til alle Førere saavel som menige Deltagere i Turneringen først og fremmest nøjagtigt at sætte sig ind i Propositionerne (Decbr. og Juni Nr. — disse to Numre kan faas paa Korpsskontoret for 35 Øre pr. Stk.). Dernæst nøjagtigt og til bestemt Tid at udfylde og tilbagesende de Skemaer, Forspørgsler o. s. v., der vil udgaa til Divisioner og Troppe.

Det bliver anstrengende Arbejdsdage, og Tiden er kun kort, meget kort, saa hvis alt skal klappe, maa enhver kende sin Pligt og gøre sit til, at alt forløber, som det skal.

Torry Gredsted. Per Jessen.

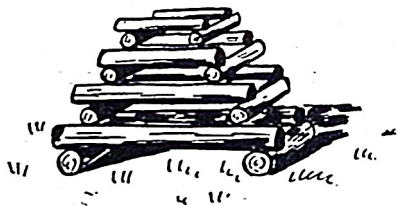
Paa Korpsets Gillwell Kursus i Aar paa Storedam havde gamle „Woodbasser“ arrangeret et fortrinligt Lejrmuseum, bestaaende af de fleste af de Lejrarbejder, man almindeligvis laver i en god Standlejr.

Da vi nu nærmer os den store Korps-lejr, vil det sikkert være paa sin Plads at skitsere alle de Typer af gode og nyttige Lejrarbejder, som bør findes paa alle Troppes Lejrpladser ved Gravenshoved. I det følgende skal derfor beskrives alle de storartede Ting, der fandtes i Lejrmuseet paa Storedam.

LEJRBAAL.

Stjernebaalet er et fortrinligt og sparsommeligt Vagtbaal, som gennemsnitligt benyttes alt for lidt.

Pagodebaalet fremkommer ved at stable Brænde ovenpaa hinanden (stort for neden, smaat for oven). Det indvendige fyldes med Kvas. Sættes en Tændstik til, fanger det hele hurtigt og let, idet der er nem Adgang for Luften.

Denne Tegning viser et Baal, der er beregnet for Opvarmning af Teltet. Det anbringes foran Teltaabningen, og giver altsaa sin Varme ved direkte og indirekte Straaling.

LEJRARBEJDER

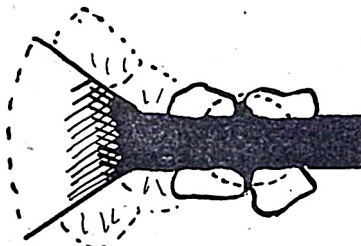

Lejrmuseet fra Gillwell-Kursus.

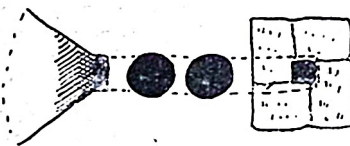

LEJRKOMFURER M. M.

Jo længere man maa forblive paa et Sted, desto bedre og solidere maa man lave sit Komfur.

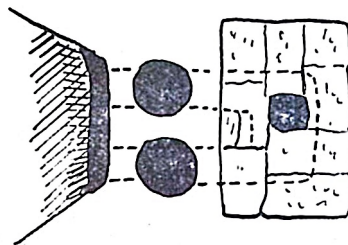

Simplest er en almindelig gravet Rende med Vindfang, hvor Kanterne er gjort holdbare ved, at der er indsat Sten i Kanten.

Bedre bliver Komfuret, naar Randen ikke er helt aaben, men kun aaben ved nogle runde Huller, der passer til Gryderne. For at faa god Træk bygges en høj Skorsten af Græstørv.

Man kan enten lægge Kogestederne i Række eller ved Siden af hinanden, saaledes, at man faar en fælles Skorsten.

Det simpleste af alt er to Stamme-stykker (ikke Gran). De har den Fordel, at de let kan flyttes efter Vinden; men til Gengæld bliver de ogsaa langsomt fortæret.

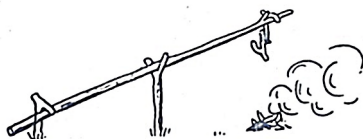

Endnu simplere er tre Sten (ikke Flint). De holder godt paa Varmen; og er lette at haandtere.

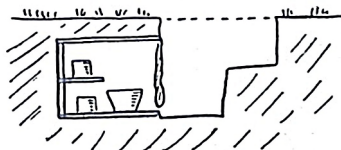

Endelig er der de almindelige Træstativer til at hænge en Gryde paa. De kan være gode, men har den Ulempe, at der gaar for megen Varme til Spilde.

Kogestativerne kan med Held kombineres med de gravede Lejrkompurer.

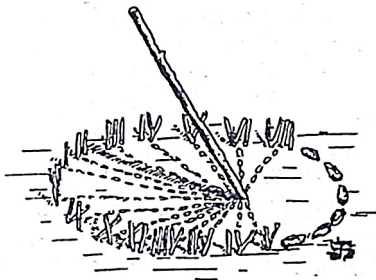

ISKÆLDEREN.

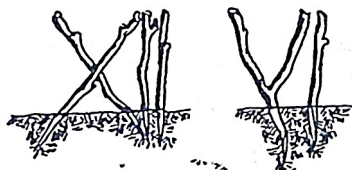
Tegningen viser et Gennemsnit. En almindelig Trækasse nedgraves, saa Aabningen ligger paa Siden. Græstørvene lægges op som Tag, og et Stykke Tøj (et Stk. Sækkelærred f. Eks.) hænges op for Aabningen, foran hvilken der maa være god Plads, saa man let kan komme til. Aabningen anbringes mod Nord, og det hele lægges saa vidt muligt i Skyggen.

SOLURET.

Dette bør ligge paa et bekvemt Sted i Lejren, f. Eks. foran Flagstangen. En Cirkel med en Radius af ca. 50 cm tegnes med et Stykke Sejlgarn og en Pind. Græstørven indenfor Cirklen tages op, og lidt fint Sand strøs ud i det cirkelformede Hul, der ikke maa være for dybt (kun ca. 5 cm). I Cirklen anbringes en fuldstændig lige Pind ca. 75 cm lang. Den anbringes saaledes, at dens frie Ende peger lige mod Nordstjernen (hvorved den her i Danmark faar en Hældning af 55°).

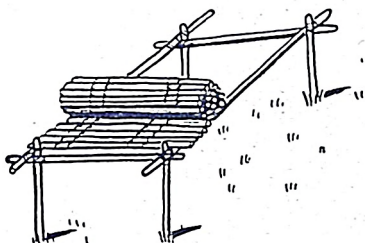
Nord-Syd-Linien angiver Middags-klokkeslettet, idet Klokken er 12, naar Pindens Skygge dækker Nord-Syd-Linien. Trækkes en Linie gennem Centrum Øst-Vest, d. v. s. vinkelret paa Nord-Syd-Linien, faas Klokkeslettet 6 Morgen og 6 Aften. Hvorefter man inddeler i 6 Dele, og Uret er færdigt. Man kan saa den første Dag korrigere Inddelin-

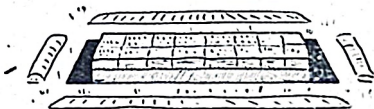
gen lidt efter Uret. Tidstallene laves let med Pinde eller Sten.

(Se endvidere „Spejdernes Magasin“ for Juli 1927).

LEJRBORDE.

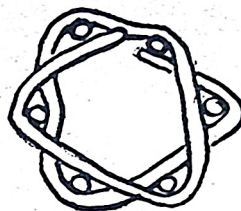
4 Pæle rammes ned i Jorden, og Tværliggere bindes paa til at lægge „Bordpladen“ paa. Bordpladen laves paa Lejrvæven, idet man bruger Grene som Vævemateriale. Bordpladen er da til at rulle sammen i Regnvejrs og i det hele taget til at bruge andre Steder, eller flere Gange, f. Eks. paa en fast Week-end-Lejrplads.

Det gravede Lejrbord kan laves paa flere Maader. Hovedprincippet er at man graver en Rende ca. 35 cm bred og 50 cm dyb. Bordets Størrelse tilpasses efter Deltagernes Antal og laves rektangulært.

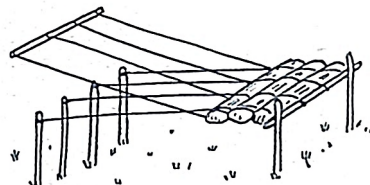
Man kan nu enten benytte de opgravede Græstørve til Rygstød, hvorved Tørvene anbringes skraat opad den opgravede Jord langs med Randen 30—40 cm fra denne; eller man kan lægge Græstørvene (med Græsset opad) paa selve Bordet, hvorved dette bliver 10—15 cm højere, men saa maa man til Gengæld undvære Rygstødet. — Den sidste Metode er dog nok den mest bekvemme.

PAPIRKURV.

Denne laves ved at ramme 6 eenmeter Stokke i Jorden i Cirkelform. Mellem Stokkene flettes med tynde Grene, der godt maa være grønne (men ødelæg derfor ikke Træerne) eller bedre af Granris.

VÆVEN.

Feltvæven er meget kendt og behøver ikke nærmere Forklaring (se Tegnningen). Brug hellere for mange end for faa Traade — jo pænere bliver Arbejdet.

FODSKRABERE.

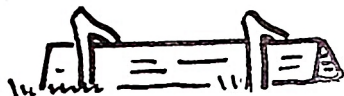

Der er intet, som er mere nødvendigt, end en Fodskrabere i Lejr. — Tænk, hvor man let snarvis Teltet til i Regnvejrs.

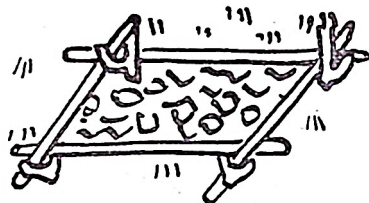
Der er tre, fire Typer, der er anvendelige og alle lette at lave.

En fingertyk, stærk, afbarket, frisk Gren ca. 60—70 cm lang stikkes med begge Ender skraat og godt ned i Jorden, og Skraberer er færdig.

(Se omstaaende Tegning).

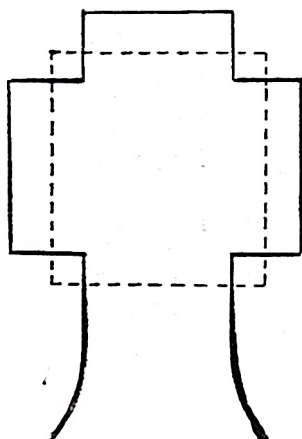
En anden Type er to Stykker skarpt flækkede Brændeklodser, der gøres fast med et Par gaffelformede Grenepløkke.

En tredje Type laves ved at optage en Græstørv, kante det fremkomne Hul med fastpløkkede Grene og derefter fylde Hullet med skarpe, smaa Flintesten.

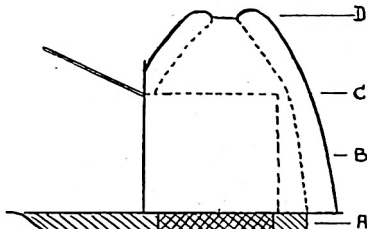
En fjerde Type, der nu til Dags er let at fremskaffe, er et Brædt, hvorpaa fastslaas en Masse Flaskekapsler.

BAGEOVNEN.

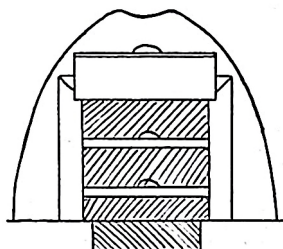
Vi bringer atter i dette Nummer Tegninger af en fortrinlig Bagerovn (se ogsaa Juli-Nummeret af „Spejdernes Magasin“ 1927).

Man graver et Kors i Jorden, som Tegningen viser, herpaa stilles en Bisquitkasse med Aabningen paa Siden. Af Græstørv opbygges og opmures med Ler en Skål omkring Kassen, og øverst anbringes Røghullet. Man opnaar saaledes baade Under-, Side- og Overvarme.

DEN INDMUREDE OVN

Undervarmen bliver maaske noget for stærk, men afhjælpes meget let ved i Bunden af Kassen at anbringe fire Sten, hvorpaa saa Pladen kan hvile. Man kan saa fikse hele Ovnen op ved at sætte et Haandtag paa „Langen“ (Laaget) og sætte dette fast med Staaltraads-hængsler.

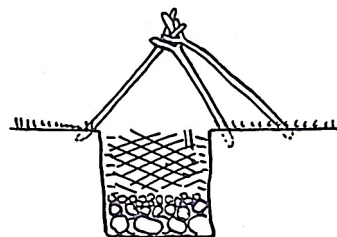
OVNEN SET FORFRA

HØKASSEN.

Denne er ganske ligetil. Et rummeligt firkantet Hul graves. Halm eller Hø kommes i, og et Laag flettes af Granris.

FEDTFÆLDEN.

En Græstørv optages, og Hullet uddybes med 2 Spadestik. Hullet fyldes halvt med Sten af Skærvestørrelse. En god tæt Halmvisk (eller sammenflettet Granris) anbringes i Hullet over Skærverne. Alt fedtholdigt Spildevand hældes gennem Halmvisken i Hullet, — Vandet løber bort under Skærverne, —

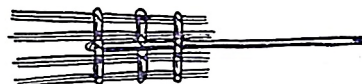

og Visken brændes, naar den er godt fedtet — den brænder fortrinligt.

GRENOPYRAMIDEN.

laves af 3 lange gaffelformede Grene. Den benyttes til at hænge en Kedel i over Lejrbaalet og til at stille over gravede Huller, som f. Eks. Fedtfælden og Høkassen, hvor den ikke maa mangle. — Tænk, hvor let man uden at tænke over det kan stikke Foden i et saadant Hul, — og — ja, Resten behøves ikke at fortælles.

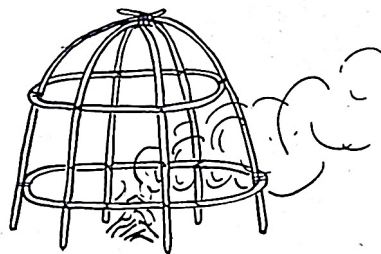
LEJRKOSTEN.

En lidt mere anvendelig Kost end den almindelige, hvor et Bundt Kviste er bundet til et Skaft, er en Kost, som hosstaaende Tegning viser. Denne Kost er bredere, stivere og mere holdbar.

3 Tværgrene bindes paa et kort Skaft og 4 eller fere Bundter Birkeris bindes skiftevis mellem Grenene — husk det skal være Birkeris.

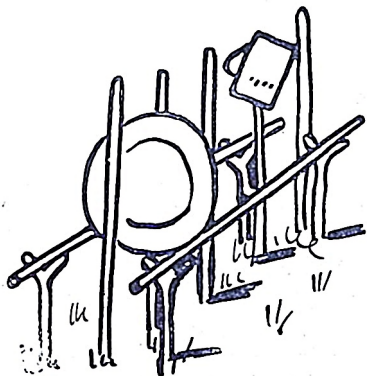
TØRRESTATIV.

Dette er uhyre anvendeligt. Af tynde, smidige Grene laves et enkelt Stativ, som til en Zuluhytte (Grenene bindes sammen med Sejlgarn). Stativet skal være til at flytte. Saa man let kan passe Baalet, der anbringes inden i det. Hele Stativet skal være ca. 1½—2 m højt og lidt over en Meter i Diameter.

TALLERKENRÆKKER OG ANDRE KØKKENSTATIVER.

Nedenstaaende Tegninger viser en Del forskellige Former; nærmere Beskrivelse af hver enkelt er vist overflødig.

Hosstaaende ses en Lejrbaalsplads, der paa en Maade jo ogsaa godt kan regnes med til Lejrarbejder. I hvert Tilfælde bør man ikke alene med Omhu vælge denne vigtige Plads, men ogsaa „kæle“ for den — spørge for at omgærde Baalet med Sten og saa vidt muligt skaffe Siddepladser (Sten, Græstør, Træstubbe). Det har sin store Betydning, at hver Mand har sin bestemte Plads og Føreren naturligvis sit Højsæde.

EN SJÆLDEN BEGIVENHED

Den 5. Maj i Aar har en af Korpsets gamle Folk kunnet fejre sit 10 Aars Jubilæum som Tropsfører, og det endda som Tropsfører for den samme Trop — gamle 3die Vesterbro — uden Afbrydelser i samtlige 10 Aar.

Allerede i 1911 traadte Oscar Madsen ind i Korpset — han var med til at stifte 3die V. bro — og mange er de Opgaver, der i Tidens Løb har været betroet ham; men altid var han Føreren, der arbejdede for sin Trop og for sine Dreng, arbejdede uden Brask og Bram for de store Idealer. Lad være, at han nu og da lod sin Røst gjalde over Landet, en Oppositionens Mand har han altid været og er det endnu — heldigvis for det — for hans Kritik er altid sund, og der ligger Realiteter bag.

Det er en af hans Venner, der skriver dette, og saa skal Sandheden jo siges — blot er han tilbøjelig til at tage lovligt tungt paa et og andet, derfor ønsker vi ham samtidig med et fortsat langt Virke for Korpset og den gamle Trop, at Fremtiden maa kunne give ham et lysere Syn paa Tildragelserne og større Overbærenhed med sine Medmennesker — ham selv til Lise.

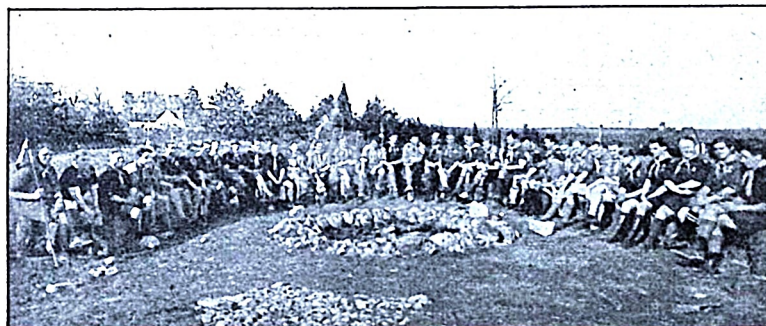
Ved en Sammenkomst ude paa Troppens herlige Lejrplads i Stavnsholt hylledes Oscar Madsen af Troppens Spejdere og af deres Forældre, og Korpset

Tropsfører O. Madsen.

tildelte ham Fortjenstkorset for — Ja, det fandt maaske netop bedst Udtryk i Aftenens Lejrbaalsstemning — den dybere Forstaaelse af Spejderlivet og Spejderidealene.

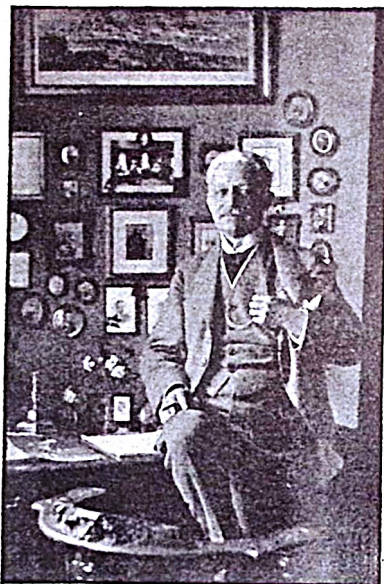
Henning.

Lejrbaalspladsen ved Gillwell-Kursus, 1928.

(Af Hensyn til Fotografen sidder Deltagerne i en Halvcirkel. Ellers var Kredsen naturligvis helt lukket).

TEGNEREN ALDRED SCHMIDT FORTÆLLER NOGLE AF SINE BARNDOMSERINDRINGER

Tegneren Alfred Schmidt,

der nylig under megen Hyldest og Anerkendelse blev fejret paa sin 70 Aars Fødselsdag, er velkendt af alle herhjemme — gammel som ung — for sine muntre Tegninger. Det er Redaktionen en Glæde, at den nu aldrende og dog i sine Tegninger saa unge Kunstner har efterkommet Anmodningen om at fortælle „Spejdernes Magasins“ Læsere nogle Barndomserindringer fra Fødebyen Horsens.

Naar man bliver gammel, saa er det ligesom, at Minderne fra de ganske unge Dage træder frem for ens Tanker i et klarere Lys. Redaktionen gjorde mig den Ære og bad mig fortælle lidt om mine første Aar i min Fødeby Horsens. Selv om jeg nu ingen Forbindelse har med Byen mere, og selv om jeg nu aldrig kommer der, saa er der dog saa uendelig meget, der altid vil bringe mit Hjerte til at banke, naar blot jeg hører Byen nævne. — En af de Erindringer, der vistnok sniger sig dybest i mine Tanker er Krigen 64. Jeg var dengang 6 Aar, og for en Dreng i den Alder oprulledes der jo en Billedbog, som nok

kunde bringe et Barn til at spile Øjnene højt op. For mine Forældre var det vel næppe saa morsomt. Alle de Sorger og al den Angst, som Krigen førte med sig, forstaar en 6 Aars Dreng jo ikke. At Huset var fyldt med fremmede Soldater, at Familien maatte flytte sammen i et Par Værelser, det mærkede vi Børn jo nok, men alligevel saa fandt vi Drengene det sikkert ganske interessant, det var jo alt saa nyt, og da der aldrig, saavidt jeg kan huske, skete os nogen Overlast, saa vi jo det hele fra den mere gemyttlige Side. Den ret store Gaardsplads var altid fyldt med store Vogne med Sejldugsovertræk, Soldater af alle Vaabenarter gik ud og ind, da der var oprettet et Kontor i en af Stuerne med en Mængde ivrigt udseende Mennesker. En Dag var særlig bemærkelsesværdig, det var en Dag, da der mellem de østrigske Soldater var en Mulat. Vi havde jo aldrig set en saadan Fyr, saa han vakte vor udelte Interesse. Særlig Uniformerne stak os jo i Øjnene, saadan pludselig at se Tinsoldaterne fra ens Lejetøjsæske træde levende frem og gaa midt imellem os, det var jo et herligt Syn for en Dreng. Preusserne med deres skinnende Pikkelhue, men særlig de østrigske Soldater var jo pragtfulde at skue — Østrigske Jægere med vajende Fjer, Lichtensteinske Husarer med hvide Chakoer, Officererne med skinnende hvide Vaabenfrakker med harmonisk Krave og Opslag, næsten alle høje, smukke Karle. Paa en Mark ved Poppelalleen var der en Park af Kanoner med Artillerister og Heste, ja der var noget, der nok kunde bringe et Drengenhjerte til at banke. Krig er modbydelig og burde afskaffes, men det vil vist aldrig blive anderledes, en flot Dragon paa en stejle Hest med Hjelm og Palask, han vil vist til Verdens Undergang være den Figur, der vil faa en Drengs Øjne til at skinne med en sælsom Glans. — Blandt de Soldater, der var indkvarterede hos mine Forældre, var der to, som jeg endnu saa mange Aar efter husker, en Preusser, der hed Schultze og en Østriger, der hed Josef. — De var vist Oppassere, for de opholdt sig meget i Køkkenet, og jeg husker endnu,

at vor Pige Hanne underholdt dem med et Sprog, som vist var værre end det, der tales paa Tahiti.

De østrigske Soldater var særlig maleriske i deres lyseblaa, spidse Ben, graa Kapper og en lille Chakot, som var overtrukket med et Voksdugshylster. — Deres Musikkorps var jo enorme med en Masse Horn, særlig var der et stort Horn, som Manden bar, ved at bære det over Skulderen, den store Tromme blev anbragt paa en lille Vogn, som blev trukket af en Hund. Om Aftenen gik Tappenstregen forbi vore Vinduer, jeg tror, der var 20 Trommeslagere. — Lige over for os paa „Stjernholm“ boede der en preussisk General. Vi saa ham spadserende i Gaardens store Have omgivet af en Del Officerer med klingende Sporer og raslende Sabler. — Danske Soldater saa vi jo sjældent — dog erindrer jeg en Dag, hvor Søndergade var overfyldt af Dragoner, som kom sydfra. Min Moder var med. Hun talte med en af Officererne, men det gik hurtigt videre mod nord. Jeg tænker, det har været efter Dannevirkes Rømning og Dybbøls Fald. Det var et herligt Syn, alle disse raske danske Karle, med den maleriske Hjelm, Kappen ud over Hestens Bagkrop, glinsende, beredne tumler de med deres Heste, som Mand og Dyr var et, den Tanke, at et sligt Rytteri, maaske det bedste i Verden, at det skal forsvinde, det kan nok give en vemodige Tanker. — At de indfødte blev helt flinke i det tyske Sprog er jo indlysende. En Beværtning i Kattesund reklamerede med en Plakat, hvor der stod: „Rothe grünte mit Flüte“.

At Forholdet mellem de fremmede Soldater var godt, kan man bedst se af, at en tysk Officer, som var indkvarteret hos mine Forældre, om Aftenen kom ud til os og underholdt Familien ved at spille Klaver for os. Mine Forældre glædede sig meget over det, da han nemlig trakterede Instrumentet med megen Smag. —

Trods alt det, der var sørgeligt ved en saadan Invasion, saa kan I, unge Læsere, jo nok forstaa, at det er Erindringer, som i en 6 Aars Drengs Sind er Minder, som følger ham gennem hele Livet, og efterhaanden som han bliver gammel hører til hans allermost interessante Barneminder. Selvfølgelig er der jo Masser af andre Ting, som jeg kunde fortælle, Byen var jo dengang en lille

By, der var de store Markeder, Beriderforestillinger, Hestemarked, som dengang foregik paa Byens Gader, de aarlige Fugleskydninger, om dem kunde der skrives et helt Kapitel, Skoleballerne, de omreisende Skuespillere, Brandprøverne, store Menagerier, omvandrende Savoyerdrenge med et grinagtigt Instrument, som de drejede paa, og som saa frembragte en Lyd, som man trak en Gris i Halen. Hornorkestre paa 4 a 6 Mand med Uniformshuer, vi kaldte dem „hannoveranere“, og saadan kunde jeg blive ved, men nu er det vist

nok, da Artiklen ellers vilde blive for lang. Altsaa til mine unge Venner. Farvel! og maaske paa Gensyn, hvis I bryder jer derom.

Auqvak fortæller om Buen og Pilen.

Auqvak fortæller om Buen og Pilen.

— Saa hør da, Drengene, om hvorledes vor Stammes Velgører, den store Kruwi fra Sletten bragte det vingede Spyd til vor Landsby. Og lær af det om Menneskers Ondskab og Storhed. —

Den gamle Auqvak standsede et Øjeblik, og Drengene samlede sig tættere om ham for ikke at miste et eneste Ord. Auqvak varmede sine rynkede Oldingehænder over Baalets Flammer, samlede Ulveskindet over sin magre Ryg og fortsatte:

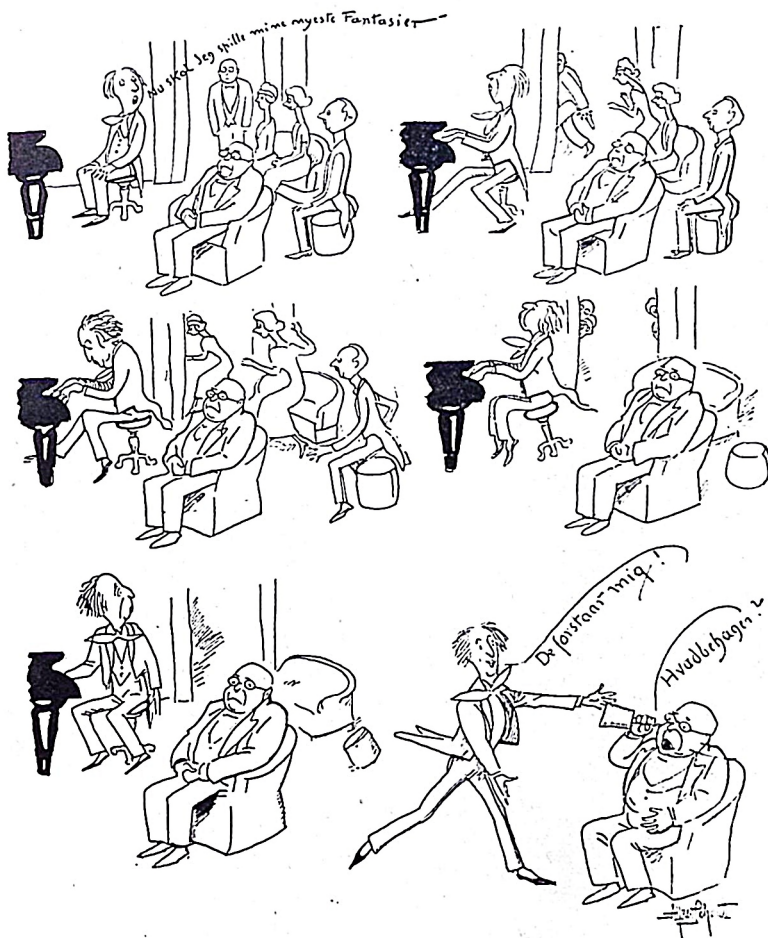
— Ikke alle Dage har vi Mænd jaget Vildtet, som vi gør det nu. Nu sniger den ensomme Jæger sig frem mod det jagede Dyr, som Vildkatten nærmer sig sit Bytte. Han lurar og lokker og saa — naar han har det nær nok — saa sender han det sin vingede Pil. Saa stille, ikke en Lyd høres. Som Uglen om Natten uden en Lyd falder over den sovende Smaafugl eller den gnavnede Mus, svirrer Pilen fra Krattet, og uden Klage styrter Hjorten i Græsset eller Fuglen fra Grenen.

Saa i Umrock, den listige, forgangen Solhverv dræbe een mere end en Haand Hjorte af en Flok paa saamange, som to Mænd har Fingre paa Hænderne, uden at Dyrene vejrede ham og sporede Faren.

Den ensomme Mands List er stor, og hans Kraft er større end den fremstormende Hordes Skrig og Stenkast.

Det, jeg vil fortælle, skete for mange Vintre siden. Ingen ved rigtig hvornaar. Min Faders Bedstefader blev født, var Dreng, var Mand, gik bort; hans Søn og hans Sønns Søn og jeg, Auqvak, blev født, var Dreng, var Mand og døde, kun jeg er tilbage; men ogsaa min Tid er snart ude, og ingen af os saa Kruwi. Min Fader fortalte mig om Kruwi, og hans Fader havde fortalt ham om Kruwi, og min Faders Bedstefader havde endnu tidligere fortalt om ham. Hvor han kendte Kruwi fra, ved jeg ikke; men en anden Historie fortæller, at han, der hed Auqvak, som jeg gør det nu, var kommet hertil langt borte fra, fra den anden Side de Bjerger, der som et blaanende Taagesløjr ligger ude, hvor Solen gaar ned, og som kun ses, naar man staar paa Toppen af det rygende Offerbjerg derovre. Det er mærkelige Bjerger, for paa Toppen af dem er der altid koldt, om Sommeren saa er aldrig saa hed hernede. Den hvide Sne, som ligger her om Vinteren, naar Solen staar lavt ved Middagstid ligger deroppe hele Aaret. Der er ondt at være, for frygtelige Vejruder lever og larmer der. Gamle Auqvak kom over alene. De andre fra Stammen slugte Sneen. Ingen har set dem.

Auqvak havde rejst langt og længe fra et Land, hvor Sneen aldrig falder,

hvor Træerne altid har Blåde, hvor det altid er varmt. Men det Land eksisterer vist ikke mere, for ingen har siden hørt om det. —

Drengene skuttede sig, trak Skindene sammen over de nøgne Skuldre for at beskytte sig mod den kolde Aftenvind og krøb nærmere Ilden, saa den kunde varme det kolde nøgne Maveskind og de bare Ben.

— Den Gang Kruwi fra Sletten levede, jagede Menneskene som Ulve i store Flokke, har gamle Anqvak fortalt. Kruwi betød „den dristige“ paa den Tids Tale, ligesom Anqvak nu betyder „den vise“. Alle Stammens Mænd drog ud i Flok med Køller, Sten og Kastespyd. Fandt de et Dyr, omringede de det eller jagede det i en Fælde og dræbte det. Hylende og skrigende drev de Vildtet sammen, og med Sten og Køller slog de det ned; men ofte, meget ofte, slog Dyret sig igennem eller dræbte blandt Forfølgkerne. Det var farlig Jagt, og det var besværlig Jagt, og Byttet skulde deles med hele Stammen. Manden, som først saa Dyret, fik sin store Part, og den som gav det det første eller det dræbende Slag, fik sin Part. Bagefter delte alle saa Resten ligelig. Det var besværligt og gav ofte Strid i Stammen. Kruwi havde Ørneøjne og Ulvelugt. Altid var det ham, som fandt Vildtet. Kruwi havde Mod og Dristighed, altid dræbte han selv sit Bytte. De andre Mænd i Stammen hjalp ham kun med at jage det ind. Stammens Folk var glade, Kruwi skaffede dem Mad. Kruwi var Stammens Høvding.

— Som det kan gaa nu, gik det ogsaa den Gang. Vildtet forsvandt. Det kommer og det gaar. Snart er det saa talrigt som Stenene i Floddejet, snart er det borte, intet Dyr strejfer om, hvor vi Mennesker færdes. Da bider den lille Hungersød os i Bugen. Han æder vort Kød, saa kun Hud og Knogler bliver tilbage, og mange dør. Da bliver Mænd som glubende Ulve ved Vintertid, dristige og listige, luskende og onde. I Drengene kender ikke Hungertiden, vær glade ved det; men den kan komme. To Gange har jeg mødt den. To Gange har den tætret paa vor Stammes Kraft. Naar den Tid atter kommer, da vogt jer. Din Ven bliver din Fjende. Han lurer ved din Dør, og kan han, dræber han dig og dine til Føde for sig og sine.

Hungeren kom til Kruwis Stamme. Den kom langsomt og stille, saa ingen mærkede det i Begyndelsen. Men pludselig en Dag var Mændene onde. De luskede om ved Hytterne og skulede. De smaa Børn skreg af Sult. Mændene rodede sig sammen i Klynger og mumlede ondt om Kruwi, „Den dristige“, Stammens Høvding, som altid havde skaffet dem Mad.

Han duer ikke, sagde de.

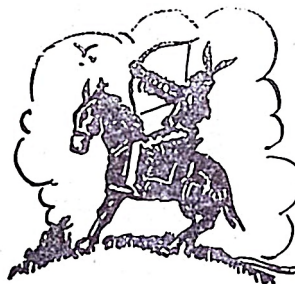
Hans Øjne er slørede, paastod nogle.

Hans Arm er slap som en udlevet Oldings, mente andre.

Vi maa have en dygtigere Høvding, mumlede alle.

Kruwi duede ikke mere. De første Dage mumlede de; men Hungeren blev ved, og snart raabte de. Ingen turde dog gøre Kruwi noget. Hans Arm var endnu ikke slap, vidste de. Hans Øjne duede endnu sarpt mod dem, saa de; og de krummede Ryggen og luskede snærende som Hunde bort. Men Kruwi var alligevel svag. Hungeren kunde han ikke fordrive. Han spejdede, og han jagede; men der var intet Vildt. Aldrig havde han set noget saadant. Om Dagen søgte han efter Vildtet, og om Natten laa han søvnløs paa sit Leje og tænkte og vogtede paa sine Mænd. Mangan Nat kom de luskende ved hans Hytte, men altid fandt de ham vaagen og paa Vagt. —

Anqvak holdt inde for at lægge Brændeknuder paa Baalet, og Drengene trykkede sig endnu tættere sammen. For at varme hverandre, mente de; men samtidig vendte de de mørke, frygtsomme Øjne udad mod det truende Mørke, hvor Natten og det Onde lurede.

— Da blev Kruwi bange, og en Nat, da Mørket laa over Landsbyen, listede han bort og blev ikke mere set i Stammen. Samme Nat samlede de lurende Mænd sig paa et øde Sted, hvor de sang deres Hungerklage og æggede hverandre. Og Klagen steg, som Natten skred frem og ildnede dem til Daad, til lav og lumsk Daad. Nu skulde Kruwi dø. Men hvordan? Ingen turde møde ham i Kamp; end ikke i Flok turde de møde ham, og derfor sneg de sig ind gennem Byen og samlede om Kruwis Høvdingehytte; men da var Kruwi borte, kun hans forhungrede Kvinder og Børn sov derinde. En Brand fra et Køkkenbaal sattes til Straafletningen, da Døren var spæret med Planker, og medens Branden flammede rødt mod Nattehimen, dansede Mændene om Baalet og frydede sig over Skrigene fra de brændende Kvinder og Børn. Men en Storm, som rejste sig, greb Flammerne og førte dem fra Hytte til Hytte, og Frydesang blev til Dødsklage og Veraab. Da Dagen brød frem, laa Landsbyen øde, og Stammen blev spredt. Mændene drog hver til sin Side, for Uenighed splittede dem, og ingen ved, hvad der blev af dem. Ulvene tog vel nogle, og andre blev vel dræbt af Fjender og Frænder.

Kruwi saa Branden lyse paa Himlen

og lo, saa drog han bort gennem Skove og over Bjerge, Vandene krydsede han paa drivende Træer, og Føden fik han af Rødder og Smaadyr. Det var dog en streng Tid. Han kom frem til Egne, hvor det rapfodede Vildt levede; men aldrig kom han det saa nær, at han kunde dræbe det. Han savnede sin Stammes Mænd til at ringe det ind mod hans sikre Kølle og Kastesten. Dyrene var sky, og før hans lette Spyd gennem Luften saarede dem, var de i Spring.

Træt og udhungret vandrede og jagede han. Jo voldsommere Hungerguden sled i hans Indvolde, des haardere blev hans Kamp, des listigere hans Jagt efter Føde, og en Dag naaede hans Spyd en springende Hind. Kruwi fraadse i Kød, og Hungerguden vaandede sig og flygtede. Nu hvilede han, og han spandt stærke Snøre af Tarmene og skar smalle Remme af Dyrets Skind. Disse bandt han over spændstige Grene og spændte dem med en Stok mellem Gren og Rem for at strække og tøre dem. Saa stillede han dem i Solen og lagde sig til Hvile i Skyggen af et Træ.

Fra Spvnen blev han vækket ved et Smæld og et Brøl, og forundret saa han en Bjørn ligge død med en Stok i Brystet ikke langt fra ham. Forsigtigt sneg han sig til, og han saa, det var en Stok, han havde brugt til at spænde Remmene med, der sad i Bjørnens Bringe. Han tog en af de spændte Remme i sin Haand og folte undersøgende paa den, da smuttede Spændestokken fra den buede Gren og fløj med mægtig Kraft langt gennem Luften, til den ramte en Klippe og splintredes.

Saa satte Kruwi sig ned og tænkte. Maanen blev stor og rund saa mange Gange, som der er Fingre paa en Haand, og stadig prøvede han, og ofte var han ved at fortvivle. Men hver Gang han vilde give op, fik han nyt Haab. Den flyvende Stok blev bedre og sikrere. Han formodede dem som et lille Spyd, og snart kunde Kruwi paa lang Afstand ramme de sky Hjorte og fra et sikkert Skjul dræbe den farlige Ulv.

Saa vandrede han videre og naaede Sletten bag de blaanende Bjerge, i Solnedgangens Land. Der traf han Anqvaks Stamme, som tog ham til sig, og han lærte dem Brugen af den vingede Pil, og Mændene lavede Buer og Pile og drog paa Jagt hver for sig. Rigdom og Overflod kom til Stammen og den prieste Kruwi.

Men den gamle Anqvak har ikke set Kruwi, for Kruwi var død, da Anqvak blev født, og Anqvaks Bedstefader blev ogsaa født længe efter, at Kruwi ikke var mere; men gamle Anqvak sagde til sin Søn:

Kommer du over Bjergene ned paa Sletten, vil du finge en Stenvæg, hvor Kruwis Sønnesøn satte sin Bedstefader et Minde. Han ridsede med skarpe Sten i Billeder en Fortælling om Kruwi, og om, da han opfandt Buen og Pilen.

Gamle Anqvak har set Stenvæggen, og der læste han Historien, som jeg nu

JYLLANDSLØBET

Fører for det vindende Hold beretter:

har fortalt jer. Nu kender alle Buen og Pilen og kan bruge dem. Vi er lykkelige. Mennesket er stort, det kan kue Naturen og blive Herre over de skjulte Kræfter. Ingen var, ingen er, og ingen bliver saa stor som Kruwi, der bragte Lykken til Stammen bag Bjergene, og som Pilen kan flyve, fløj Kundskaaben om Buen ud over Jorden fra Stamme til Stamme. Nu er alle Stammer lykkelige, for alle har nu Gudernes Gave. —

Anqvak standede sin Fortælling, samlede det gamle Ulveskind om sin magre Krop og luskede bort i Mørket til sin Hytte. Drengene trykkede sig om Ilden, rullede sig sammen under Skindene og sov, medens Natten vandrede hen over dem hyllet i sin sorte, med glimrende Stjerner bestrøede Kappe.

C. C. Stender.

„Jyllandsløb“ og Ing. O. E. Andersen, de to Navne hører uløseligt sammen; man behøver blot at nævne dem for en hvilkenkom helst Spejder i midtjyske Division — han er da straks Fyr og Flamme. Han har jo hørt Beretninger om alle de frygtelige Ting, der sker paa dette Løb — om, hvorledes de forskellige Troppes største og kraftigste Spejdere i Modvind og Snestorm kæmper sig frem ad Midtjyllands ufarbare Veje — om Baaretransport midt om Natten fra Foden af Himmelbjerget til Toppen — om Bivuakering om Natten ved Hjælp af en Lommelampe — om Bro-

mange af „Spejdernes Venner“ tilligemed flere Spejdere fra Grenaa og Silkeborg, der vil følge Løbet i Bil. Sidst, men ikke mindst er der Divisionschefen Johs. Praem, i stor Ulster og Ridestøvler, han har desværre en stærk Forkølelse paa Halsen, der forhindrer ham i at tage med for at følge Løbet, saa han maa nøjes med at give Holdene de sidste Instruktioner. Lodstrækningen, om i hvilken Orden Holdene skal starte, finder nu Sted, og Resultatet bliver

Nr. 1. Grenaa II Hold.

- 2. Erik Merved.
- 3. Grenaa I Hold.
- 4. Bøgild.
- 5. Skanderborg.
- 6. II Aarhus.
- 7. Ebeltoft.
- 8. I Aarhus.
- 9. Braaskov.
- 10. Silkeborg.

Alle Steder fra.

En tidligere dansk Troppsfører som Redaktør af Scouting, det amerikanske „Nordisk Spejdersport“.

Det er tidligere Troppsfører i Vedels Egne, Vilhelm Bjerregaard, endnu tidligere Patuljefører i Midtjyske Division. Bladet udkommer maanedligt i 68,000 Eksemplarer, saa det er slet ikke noget lille Job, V. Bjerregaard her har faaet overdraget. Han skriver ogsaa paa en Haandbog for Patuljeførere og slaar i Amerika et mægtigt Slag for Patuljesystemet, som næsten slet ikke har haft Betydning derovre før.

SOMMERENS FREMMEDE LEJRE.

I den tyske Lejr deltager ca. 10 Spejdere fra Københavns Division — under Ledelse af Kolonnechef Heiberg-Jørgensen samt Jacob Larsen af 1° Set. Georgs Tropp.

I den norske Lejr deltager 6° Frbg. Tropp og 4° Vesterbro Tropp under Ledelse af Troppsfører Dalggaard. Kun disse Troppene kan deltage.

I den lettiske Jamboree deltager bl. a. C. C. Stender.

Ingen Anmeldelser til den franske Lejr.

ET PAR ORD OM „S. M.“s FREMTID.

I Juli udsendes intet Nummer.

Fra og med 1. August udsendes „S. M.“ som obligatorisk Blad med 10 Numre aarlig til en Pris af 25 Øre pr. Eksp. For Hjem med flere Børn vil der blive truffet en særlig Ordning.

August og Septembernumrene gives dog eventuelt af Hensyn til Indbinding det nuværende Format med mindre Sideantal, saaledes at det nye Format først indføres fra og med den nye Aargang, der begynder med Oktober Nummeret.

Vedrørende Formen for Ekspedition og Indbetaling vil der senere tilgaa Troppene nærmere Meddelelse.

Jyllandsløbets Skaber og Indstifter, Ingeniør O. E. Andersen, Vissinggaard.

slagning over Gudenaas fossende Vand — om Tovenring med Cykler paa Naken — om en 5 Minutters Lejrbaalsunderholdning paa Ejler Bavnehøj o. s. v.

Divisionens 3. Jyllandsløb er forbi, og lad det være sagt med det samme: Løbet — vel nok langt det haardeste, vi endnu har haft — blev en stor Succes. Det eneste, der var, som det ikke skulde være, var Vejret. Divisionen havde bestilt Snestorm og Modvind; men aabenbart har Vejrguderne været Holdene mildere stemt end Dommerne, thi lige fra Starten og til Løbet sluttede, skinnede Solen fra en høj og klar Himmel.

Det er Skærtorsdag den 5. April. Kl. 2½. Paa Vesterbros Torv i Aarhus er der stort Røre. Alle Holdene, der skal starte til Jyllandsløbet, ankommer fra hele Midtjylland pr. Bil, Bane og Cykle, staar opmarcherede paa Linie, og Tilskuernes Række er stor. Blandt Publikum finder man mange kendte Ansigter, gamle Spejdere, der er nede at give de startende Hold de sidste gode Raad og Anvisninger, Troppsradsmedlemmer,

Dommeren gennemgaar nu de forskellige Holds Udrustning; den bliver grundig undersøgt og tillige vejlet, Minimumsvægt 6 kg. Paa Slaget 3 ruller første Hold ud af Aarhus. Det 3. Jyllandsløb er startet. De andre Hold følger nu efter i Lodtrækningsordenen med 10 Minutters Mellemrum. Kl. 4,10 faar vi udløst vor Ordre. Den lyder: „Søg til Svejlbæk Færgeleje, lad jer færge over til Sydsiden. Afkræv Færgemanden videre Ordre“. Vi sætter os straks op paa vore trofaste Følgesvende, Cyklerne, som i de næste 24 Timer skal bære os igennem Midtjyllands Vildnis, og med „Tjikkelicker“ tramper vi Cyklerne ud af Aarhus. Vi tager Vejen til Silkeborg, og nu gaar det rask frem, skönt vi har en ret stærk Modvind at kæmpe med. Naa, never mind, heldigvis er Vejret endnu nogenlunde skikkelig. Vi ihukommer de to foregaaende Jyllandsløb — Donnerwetter, sikke et Vejr, der var dengang. Aabenbart har O. E. ikke været paa Hold med Vejrguderne denne Gang, heldigvis da, tænker vi i vort stille Sind. Ved Aarslev Kro gæjner vi det foregaaende Hold, Ebeltoft, forude. De skal klippes. Farten sættes en Tand op, og i strygende Tempo passerer vi forbi dem.

Heldigvis kan vi holde Farten, som vi nu er kommet op paa, Humøret er højt, og rask gaar det fremad. Ved Møllerup passerer to af Skanderborgholdet, som er sakkert agterud. Kort efter at Linæa Mejeri er lagt bag os, drejer vi fra Hovedvejen, sydpaa. Vi er nu kommet bort fra de gode Veje, Bivejene begynder, dog gaar det hurtigt gennem Linæa Vester-skov, Juulsk skimter vi forude, og snart hopper vi af Cyklerne — første Post, Svejlbæk Færgeleje, er naaet. Netop som vi ankommer, sætter Færgemanden med det Grenaa-Hold, der er startet som Nr. 3, over — dog Ventetiden er ikke

lang, faa Minutter efter kommer Færgemanden tilbage for at hente os over. Færgemanden fortæller os, at vi er fjerde Hold, som er kommet hertil; denne Meddelelse sætter Humøret et Par Grader op — startet som Nr. 8, ankommet til første Post som Nr. 4 — det gaar foreløbig, som det skal, tænker vi. Alt imens er vi naaet over til den modsatte Bred, til Svejbæk Færgekro. Her faar vi udleveret næste Ordre:

„Rekognoscér Skovkanten ca. 700 m syd herfor, umiddelbart syd for Punkt 37. Undersøg en eventuel Leirs Beliggenhed, Antal Telte, saavidt muligt uset fra Lejren. Afsend Brevduemelding fra Gaarden 100 m sydøst for Punkt 37“.

Ved Svejbækgaard bliver vi standset, da der er 2 Hold foruden os, og som følge deraf faar vi her ca. ½ Times Ventetid. Tiden gaar dog hurtigt, og snart lyder Dommerens: „Værsaagod, begynd Opgaven“. En Mand bliver sendt frem, og snigende paa alle fire naar han ned til Punkt 37, og snart faar han Øje paa nogle hvide Telte. Han udfinder sig et godt Skjulested og iagttager herfra Lejren og dens Deltagere. Efter at have noteret alt op, kryber han lige saa stille, som han er kommet, tilbage og løber hurtigt til Svejbækgaard, hvorfra Brevduemelding skal afsendes. Meldingen bliver rullet meget stramt sammen, puttet i den dertil hørende Ring paa Duens Ben, og saa faar den Lov til at flyve. Den flyver lige lodret op i Luften, bliver svævende nogle Øjeblikke over vore Hoveder som for at orientere sig, og saa pludselig har den Retningen, og med kraftige Vingelag flyver den ad Vissinggaard til.

Ny Ordre modtages, den lyder:

„Kør til Hotel „Juulspø““

Snart træder vi igen Pedalen; vi bestemmer os til at tage Stien, der gaar langs Juulspø, da den er en Del kortere end Vejen, der gaar oppe i Skoven. Men hvorledes er da Stien her? Ja, for den, der ikke kender den, er den snart umuligt at beskrive. Den gaar paa det meste af Vejen paa en høj Skrænt, der skraaner omtrent lodret ned til Søen. Naar der saa yderligere bemærkes, at snart afbrydes Stien af sumpede Strækninger, snart af Vandløb, hvorover der kun er lagt et ganske smalt Stykke Træ, og der tillige overalt er fuldt af Sving og Bakker, saa forstaar man, at man for at køre ad denne Sti, tilmed naar det er mørkt og med tungt lastede Cykler, maa have Tungen lige i Munden for ikke at ende paa Hovedet nede i Søen.

Hotel „Juulspø“, som ligger lige ved Foden af Himmelbjerget, naas dog uden Uheld af nogen Art. Atter faar vi her en ubehagelig lang Ventetid, ca. ¼ Time maa vi vente, før vi kommer frem.

Endelig lyder Dommerens:

„I Aarhus, værsaagod“. — Situationen er følgende: En Mand er faldet ned fra en Skrænt og har brækket højre Lærben. Der skal anlægges en Nødforbinding, og Manden skal transporteres

op til Hotel „Himmelbjerget“. Derfra skaffes Telefonnummer, fra hvilket der kan tilkaldes Ambulance. To Mand giver sig straks i Lag med at anlægge en Nødforbinding paa Manden; da Bruddet er lukket anlægges kun en Støtteforbinding ved Hjælp af Skinner — vi bruger den ene Spejderstav, som anbringes fra Armhulen ned til Foden; tillige anbringes to Skinner fra Skridtet ned til Foden; Fødderne bindes sammen, saaledes at Tærne stikker lige i Vejret. Imedens har de to andre lavet en Baare ved Hjælp af to Spejderstave og Bluser, Manden bliver forsigtigt lagt paa Baaren, og nu kommer vel nok en af Turens haardeste Opgaver — Baaretransporten fra Foden til Toppen af Himmelbjerget. Vi tager alle fire fat, en ved hver Ende af Baaren, og saa op paa Skulderen med den. Cyklerne lader vi blive, dem henter vi bagefter. Turen op ad Himmelbjerget er drøj; aldrig har vi troet, at Vejen op til Toppen er saa lang og saa stejl; men op skal vi. Sveden perler frem paa vore Pander, og har Cykleturen end været haard, saa er den dog det rene Vand mod dette her. Da vi kommer halvvejs op, sætter vi Baaren, første og sidste Gang, og puster lidt. Atter gaar det fremad, snart øjner vi Lyset i Hotel „Himmelbjerget“, det sætter Humøret op, det er jo Maalet; vi sætter Hjørnetanden i Underlæben og tager let sidste store Nap op ad Bjerget. Det er drøjt og svedende, og pustende træder vi med Baaren ind i Hotellet, hvor der sidder et Par Dommere. De 3 bliver sendt tilbage efter Cyklerne, medens jeg bliver for at ringe efter Ambulance.

Ny Ordre bliver udleveret; den lyder:

„Søg over Gl. Ry og Klostermølle til Voerladegaard. Undersøg, hvad Klostermøllefabrikken fremstiller, samt om Vejen fra Klostermølle til Voerladegaard er farbar for Automobilkørsel. Afgiv Melding i Voerladegaard Kro“.

Atter kaster vi os paa vore Cykler, og nu gaar det i strygende Fart nedad Himmelbjerget gennem Gl. Ry. Efterhaanden er det blevet mørkt, saa vi maa holde skarpt Udkig for at komme paa den rigtige Vej til Klostermølle. Vi finder Vejen, godt sandet og næppe til at køre paa og naar Klostermølle. Os af Cyklerne og ind i Fabrikken, som arbejder Dag og Nat, for at undersøge, hvad den fremstiller. Det er vel nok en af de mærkeligste Fabrikker, vi endnu har set; alt sejler her i Vand bogstavelig talt, fra oven og fra neden lyder Vandets Plasken, og hele Luften dirrer af Maskinernes Hamren. Der fremstilles her af Granstammer Træmasse til Brug for Papirfabrikker. Videre gaar det paa Cyklerne ad Voerladegaard til; Vejen er ogsaa her sandet og med mægtige Hjulspor i; men det rører os ikke, vi træder Pedalen en Tand haardere end før, og rask gaar det fremad. Voerladegaard naas, og i Kroen, hvor en Dom-

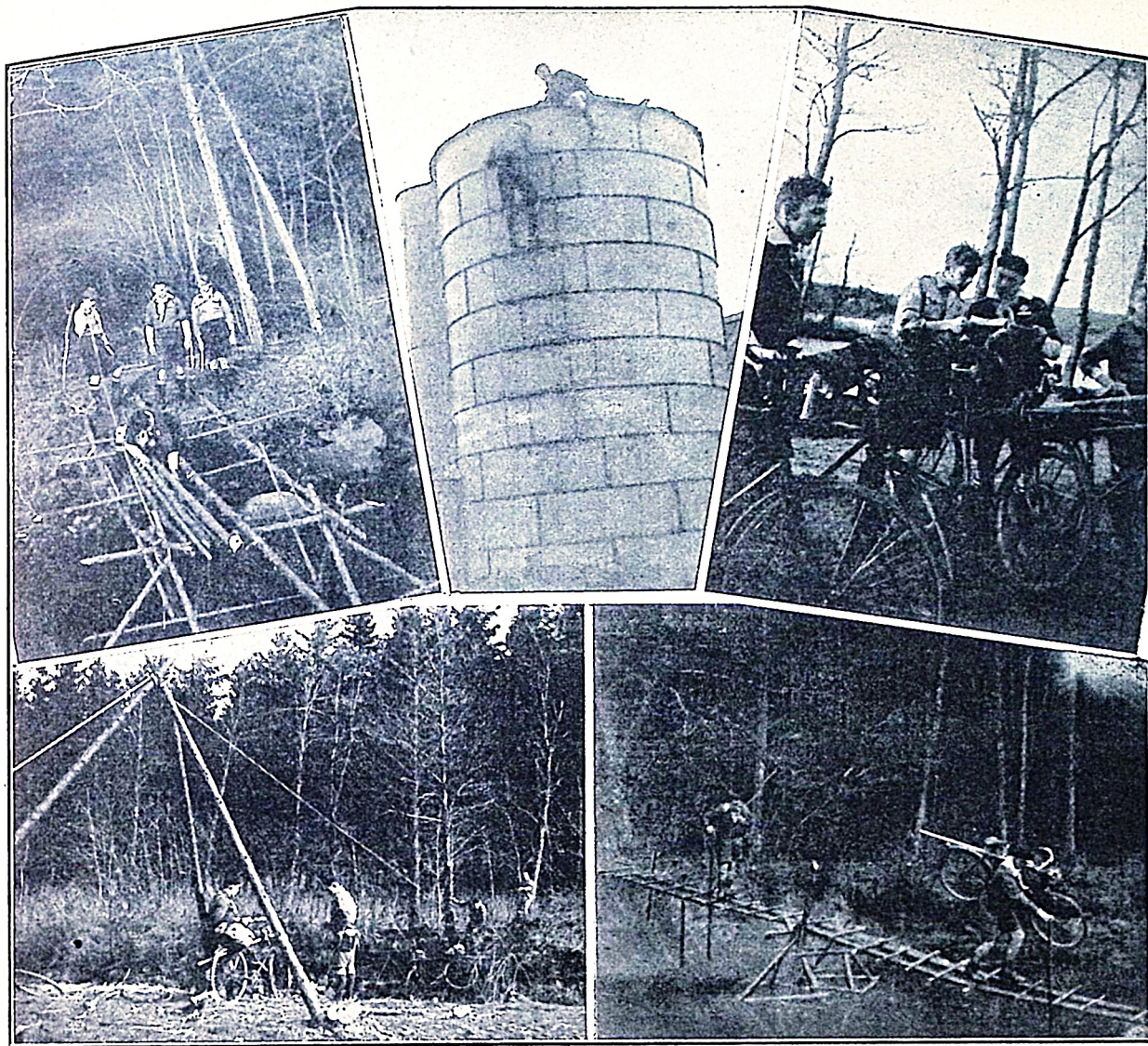
mer sidder og har det lunt og rart, aflægges Rapport. Her faar vi udleveret næste Ordre, der lyder kort og godt:

„Søg til Vissinggaard“.

Det er en smal Sag at finde Vejen derned, og noget efter svinger vi ind i den snart berømte „Vissinggaard“ — vor gamle Divisionscheffs Hi. Vi faar nu Ordre til at søge i vestlig Retning, og ca. 500 m fra Gaarden finder vi Maalet for den første Dag — Biuaakpladsen. Her faar vi udleveret et Par Rundtør Halm og Grangrene og nogle Granlæger til Bygning af en Hytte. En Mand blev straks sat i Gang med at bygge Ildsted og lave Mad, medens vi andre tre gaar i Gang med Hytten. Af de udleverede Stænger faar vi lavet et udmærket solidt Stativ, og ved Hjælp af Grangrene og Halm bliver Hytten tækket.

Vor Mad er i Mellemtiden blevet færdig, og i Ro og Mag sættes den til Livs. Snart ligger vi i vore lune Soveposer i Hytten; den første saa begivenhedsrige Dag af Jyllandsløbet er til Ende. Midt om Natten hører vi et Par Dommere, der er paa Inspektion rundt; de er ogsaa nede ved vor Hytte, de rusker i den, ja, om de ikke ogsaa sætter sig op paa den for at prøve dens Soliditet; men vi tænker: „Lad dem kun mere sig med det, Hytten skal nok holde“, og det gør den ogsaa.

Næste Morgen, Langfredag den 6. April bliver vi vækket 1 Time før, vi skal starte; vi kryber ud af Poserne for at se paa Vejret og konstaterer, at det er endnu finere end Dagen i Forvejen. Vi faar straks Blus paa Ildstedet, og efter at være bleven vasket, faar vi en solid Morgenfrokost. Alt gøres i Orden, Bagagen spændes paa Cyklerne, og paa Slaget 6,35 ruller vi atter af Sted. Dog vi kører kun kort, til Bjergmandshøj; her faar vi at vide, at næste Melding er nede i Brønden, hvor den ligger i en Blikdaase der svømmer nede i Vandet, der er godt fyldt med Frøer og andet Kryb. Ved Hjælp af en Lasso lykkes det os at faa Daasen op af Brønden, og i Meldingen staar der, at vi skal søge til Siloen paa „Vissinggaard“. Hurtig er vi paa Cyklerne, kører ned ad Trapperne i Haven og hen til Siloen. Her bliver Cyklerne stillet og vi beordres ind i Siloen gennem en Laage; pludselig „blæser“ den i med et Brag, og vi er lukket inde. Vi er hos „O. E.“ og hos ham kan vi være udsat for alt, ogsaa for ibrulste Døre, tænker vi, saa vi maa se at finde en anden Vej at komme ud. Vi opdager hurtigt helt oppe i Toppen af Siloen en lille Lem, og ved Hjælp af vore Redningsreb, som vi heldigvis har med herinde, klatrer vi op til Lemmen, og paa denne Maade lykkes det os at slippe ud. Forhindringen er klarert paa 6 Minutter. Vi er nu klar over, at vi kan vente alt med Hensyn til skræppe Forhindringer; den næste, vi kommer til, er vel nok heller ikke helt almindelig. Vi bliver stillet overfor en Vogn, der er fuldt læsset med Favntæ. Dommeren

Episoder fra „Jyllandsløbet“.

staar og skal bruge denne Vogn, og vi faar Ordre til at lasse den af. „All right“, tænker vi, det skal blive gjort prompte, og i Løbet af 0,5 er Vognen tom. Nu lyder Dommerens „Læs Vognen“. — Han maa aabenbart have bestemt sig om, den gode Herre, i sidste Øjeblik, og vi maa lyde Parolen. Jeg ved ikke, om De nogensinde har prøvet at løfte et Stykke Favntre op i Vognhøjde; hvis ikke, saa ønsk aldrig, at De kommer til det, for værre Job, naar

man lige har læsset det samme Træ af, kender jeg næppe. Det er et Stykke Arbejde, der faar Sveden frem, skal jeg love for. Vognen er dog snart læsset igen, og vi faar næste Ordre: „Kør til Skovfogedhuset i Træden Skov“. Atter sidder vi paa Cyklerne, og hurtigt gaar det frem i den pragtfulde Morgen. Ved Skovfogedhuset lyder Ordren: „Søg til Øen „Futus“.“ Ha, Ha, tænker vi, Broslagning staar den nu paa, og ganske rigtigt, da vi naar derned, fortæller

Dommerne, at over den „rivende“ Strøm, Gudena, skal der slaas en Bro. Vi faar udleveret to Bukke og nogle Granstammer, desuden skal hver Mand fælde mindst eet Træ. Skoven genlyder snart af muntre Øksehug, og Kæmperne falder for skarpe Øksel. De to Bukke, vi har faaet udleveret, bliver sat sammen. Trods store Vanskeligheder og ved Hjælp af et Patenthejseværk fra et Træ, lykkes det os at faa Bukken svin-

(fortsættes Side 22)

FRA MARK OG SKOV

OM FUGLESANG

Ved Lektor Lauritzen.

(Sluttet).

IV.

Paa Marken træffer vi *Bynkefugl* og *Stenpikker*. Den første har naturligvis sit Navn efter Bynke, idet den ynder at sidde i Toppen af en Ukrudtsplante, lav Busk eller en Hegnspæl. Den kaldes forøvrigt ogsaa „Plovkørfugl“, fordi den smækker med Munden ligesom en Mand, der pløjer og vil have Hestene fremad. Stenpikkeren sidder paa Stenbunker, men tager ogsaa til Takke med Hegnspælene. De er begge meget spraglet klædt og har begge en hvid Streg over Øjet og en sort Streg gennem Øjet, begge paa Størrelse med en Graaspurv og begge meget urolige. Bynkefuglen har et rødt Byst, Stenpikkeren er helt hvid paa Undersiden og har hvid Isse. Bynkefuglen har en pæn lille Sang paa to Takter, som minder lidt om Sol-sortens lavere liggende Motiver. Stenpikkeren har vistnok kun een Tone, som den varierer i Længde, f. Eks. —

Først efter at Nattergalen har slaaet sig helt til Ro, kommer *Gulbugen*, ogsaa kaldet „Bastardnattergalen“; men til Gengæld synger den næsten til den rejser. Den kendes let paa sin knaldgule Underside, og naar den ses syngende, paa sit lyserøde Svælg. Det er en henrivende Fugl. Den har ganske vist Ord for at være sky; men naar den sidder (i Reglen ret frit) i en Busk eller paa Kvisten af et Frugttræ og synger, gaar den ganske op i at tolke sin Stemning, og saa kan man rigtig studere den; for den synger længe ad Gangen. Den har nogle Sangmotiver, som minder om Nat-

tergalens; men den har andre, som ikke gør det. Den er meget udholdende i at variere et Tema, skyder saa et nyt ind, som ogsaa varieres, vender tilbage til det første. Den har ogsaa nogle høje, knirkende Toner, som minder om Rødhalsens, og hvormed den ofte indleder sit Foredrag. Den har endvidere en klar, smuk Rullen, som undertiden gaar over til en virkelig Trille.

Nu er vi naaet til Havens egentlige Sangere: *Stillids*, *Tornirisk* og *Grønirisk* (Svenske). Den spraglede *Stillids* med sin røde Kalot er vel kendt. Dens Sang minder om Kanariefluglens, men er lidt spæd og udtryksløs. De to Irisker har kort, kegledannet Næb og kløftet Hale. *Tornirisk* har rødt paa Isse og Bryst. Undersiden er ellers hvid. *Grønirisk* er temmelig ens gulgrøn over det hele, dog med et langagtigt stærkt gult Baand paa Vingerne. Hvad Sangen angaar saa gengiver *Tornirisk* mere de bløde, romantiske Stemninger; den næsten drømmer under Sangen. Man faar Indtryk af, at det gør *Grønirisk* ikke. Frejdigt, hurtigt, men lidt for haardt ruller Tonerne. Ja, netop „ruller“; for den elsker at rulle og fløjte. Forøvrigt har begge „Trioler“, tre Otendedele paa en Fjerdedel.

Sit blødere Gemyt giver *Tornirisk* ogsaa tilkende gennem Kanariefluglekvidder.

Vi gaar fra Frugthaven ned til Søbredde, og der hører vi en Fugl, hvis Sang kan forveksles med *Gulbugens*, naar de høje knirkende Toner ikke er med i *Gulbugens* Sang. Det er *Sumpsangeren*. Den har mange Beundrere, og den fortjener det visselig. Iøvrigt hører den til en Slægt, som kaldes „Kærsan-

gerne“, og den ligner overordentlig de to andre almindelige Slægtninge: *Sivsanger* og *Rørsanger*. De er alle tre brune paa Oversiden, hvide paa Undersiden, og har en tydelig lang hvid Streg over Øjet. *Sumpsangerens* Rygside angives „grønagtig graa“, Undersiden „gulagtig“; men det skal der gode Øjne til at se ude i det fri; selvom man benytter Prismekikkert. Saa er Opholdsstederne bedre Vejledere. Thi vel holder *Sumpsangere* af Fugtighed; men den opholder sig i Buske og Smaatræer, yngler i Nelder eller andre høje Urter, gaar helt op i Haverne, hvis Omstændighederne kræver det. *Sivsangeren* holder mest af Pilebuske i Vandkanten, søger ogsaa Rørene ved Bredden, har altid sin Rede „paa det tørré“. *Rørsangeren* endelig lever helt i Rørskoven og bygger Rede et Stykke over Vandet mellem nogle Rørstængler. *Sumpsangeren* beskyldes ligesom Støren for at „kopiere“ andre Fugles Sang. Der er bare det at bemærke, at Kopien er smukkere end Originalen.

Hvis man hører *Sivsanger* eller *Rørsanger* paa Afstand, kan det gaa som med *Rørspurven* (*Rørværvingen*), at man kun hører Bilydene, som minder om en *Kris's* Grynten. Kommer man tættere til, saa faar Piben (Sangen) en anden Lyd. Det kan stundom synes, som om de to Fugle synger ens; de har en underlig Maade at punktere paa: —, —, —. eller —, —, —, ikke ulig *Lappedykkerens* Kalden. Men *Rørsangerens* Toner er næsten en Oktav under *Sivsangerens*, hvilket tydeligt høres, naar de synger Vekselsang, hvad de ofte be-driver. Ved den Lejlighed faar *Rørsangeren* mere Fart paa; den er ellers lidt langsom — skal si sige „flegmatisk“. *Sivsangeren* derimod „synger Fanden et Øre af“, og den har baade dejlige Fløjtetoner, Trioler og andre Løjer for. — Der er her i Landet endnu en *Kærsanger*; men den er sjælden. Jeg har dog set og hørt den i Sorø Sjø 1926. Det er *Drosselrørsangeren*. Den er nem at kende, for den er større end de andre, lidt større end *Nattergalen*, har ingen hvid Streg over Øjet og holder ligesom *Rørsangeren* til i Rørskoven. Sangen er meget enkelt, minder om *Frøernes* Kvækken, med kun een Tønhøjde helt nede paa anden eller tredje Linie i Nodesystemet (G-Nøglen), i Takt og Betonning omtrent som *Rørsangeren*. Hvis man er

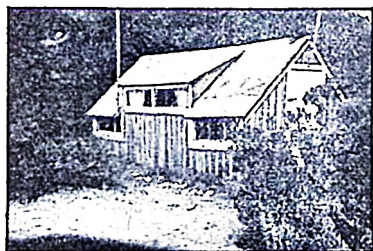
meget heldig, kan man altsaa i Rørskoven opleve en Kvartet (eller Kvintet), hvor Sumpsangeren inde paa Land synger Fløjte og Klarinet, Sivsangeren ved Bredden forsøger sig med Obo og Fløjte, Rørværtingen af og til sætter i med 2. Klarinet, Rørsangeren forsøger sig med „engelsk Horn“, og Drosselrørsangeren akkompagnerer med en Fagottone.

Den rødryggede Tornskade, den almindelige hos os, efteraber andre Fugles Sang og kan altsaa narre os. Dens egne Motiver er ikke synderlig bevendt.

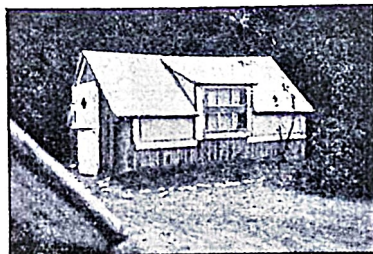
Svalernes Kvadder kender vi alle. Men læg engang Mærke til, at de har nogle Toner højere oppe (ligesom Solsorten), som de benytter ved Afslutningen.

Af Fluesnapperne synger egentlig kun den brogede. Den bruger to Toner med et halvt Trins Forskel (g og fis) saaledes: „ I første Afdeling er Prikkerne g, i anden Stregerne.

Den hvide Vipstjert synger paa een Tone, baade flyvende og siddende; men meget er der ikke at prale af. Den gule Vipstjert er stum. Graaspurve og Skovspurve kan synge helt pænt i begejstrede Øjeblikke.

1' Patrolies Hus.

3' Patroljes Hus.

HYTTELIV I SVINKLØV

a, hvem kender ikke Svinkløv af Navn. Men det er vel de færreste af jer, der har set Svinkløv!

Ved en umaadelig Velvilje fra Klitvæsenets Side, har vi faaet Tilladelse til at have vor Standlejr midt i Plantagen. Det er en vældig Tillid, der her vises Troppen, en Tillid, som vi aldrig noksom kan paaskønne.

Første Gang, vi boede paa dette Sted, var i 1921. Da rejste vi vore Telte paa en aaben Plads i Nærheden af en lille Bæk — Sletteaa —, der løber igennem Sletteaadalen. I hele denne Dal er der ingen Beplantning, saa man tydeligt ser Bækkens utallige Snoninger og Bugtninger. Bækken er nemlig meget vandrig — den driver endog i sit øvre Løb et mindre Elektricitetsværk.

Lige forbi Lejren gaar „Redningsvejen“, — den Vej, som Redningsvæsenet har anlagt inden for Klitrækken til Brug for Redningsbaaden. I den Kile, der fremkommer ved at Sletteaa og Redningsvejen krydser hinanden, ligger vor Lejr.

Vi begyndte med Telte, men af praktiske Hensyn fik vi snart bygget os et stort Spisebord med Solsejl over. Senere blev der sat tykke Græsvægge ved Siderne, derpaa rigtigt Tag, — Porte, Vinduer o. s. v. og endelig stod vort første Hus færdigt dernede. Nu er det lavet helt om — men Begyndelsen gik langsomt.

Sidste Aar begyndte vi at bygge Patroljehuse dernede. 5 Patroljer fik hver sit Hus, og jeg fik bygget et til mig selv. I Øjeblikket har vi nu 6 smaa Træhuse med Soveplads til 10 Mand i hvert, samt et stort Hus (Spisestue) med fast Bord og Bænke med Plads til ca. 30. Desuden er der bygget et mindre Annex til Spisestuen med Indgang direkte fra Spisestuen. Der har vi vort Reservekøkken og Forraadskammer.

De smaa Huse er bygget helt af Træ, og er grønmaled alle sammen, med hvide Døre, Vinduer og Tage.

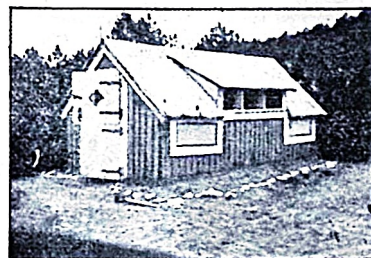
Efter min Erfaring er dette det mest praktiske. Hver Patrolje har nu — ligesom naar vi ligger i Telte, Ansvaret for sit eget Hus' Orden samt de nærmeste Omgivelser. Tilmed er dette langt det billigste. Vi har — her i selve Byen — ogsaa et rigtigt Hus. Og det er dyrt at vedligeholde — og tilmed meget

dyrere at anskaffe. Jeg ser af de Priser, som flere af Troppene har opgivet for deres Trophuse, at Beløbet som oftest ligger over tusinde Kroner. Til Sammenligning tjener, at hvert af vore Huse kun staar os i en Pris af 70 Kroner — alt iberegnet! Altsaa med andre Ord, lige saa billigt — eller billigere end et Telt af samme Størrelse.

Desværre kan jeg ikke faa taget et Billede, saa jeg kan vise jer Husenes indbyrdes Beliggenhed. De ligger nemlig ikke samlet, men hver Patrolje har selv valgt et Sted, hvor de vilde bygge. Paa den Maade ligger de mest idyllisk — men som sagt, et Helhedsindtryk kan I desværre ikke faa. Men kom og besøg os. Vi plejer hvert Aar at have et mægtigt Rykind.

Men — ja for der er desværre et „men“ — Da der er saa yderst brandfarligt, maa ingen fremmede Spejdere besøge Lejren, uden at jeg ogsaa er der. Men vi ligger i Lejr hver Lørdag og Søndag hele Aaret rundt, og de første 14 Dage af Juli er jeg der altid — og naaske jeg kan lade mig bevæge til at blive der endnu længere, hvis en hel Trop vilde slaa sig ned der lige efter vor Sommerlejr.

Har I nu faaet Lyst — saa kom og se! Hald.

Troppsføreren's Hus.

Et Kig i Lejren.

Redigeret af Esther Muus, Lyngbyvej 215, Hellerup.

1' HOLSTEBRO FLOK

Nu skal I igen høre fra os. Den 22. ds. havde vi Parade i Sdr. Plantage, 1½ km fra Byen.

Vi mødte Kl. 9 i Viums Anlæg ved Nørreport, og traadte an 9, og medens Trommerne rorted, marcherede vi afsted til Sdr. Plantage.

Da vi kom derud, holdt vi straks Parade, ved hvilken Flokflaget blev indviet; jeg slog 2 Søm i, og Bandedførerne hver eet. Derefter blev Hugo Pedersen, Fører for 1' Bunde udnævnt til Fanebærer, og en ny Bunde blev oprettet. Det er Flokkens 3' Bunde. Og den bestod af 4 Ulve med Frede Tørslev som Fører. Saa blev der udnævnt 3 Hjælpere, og en Del fik overrakt Omfædsmærket.

Derefter fik vi en Sporleg, og saa marcherede vi hjem igennem Byen under Trommehvirvel og vajende Fag. Kl. 12 traadte vi af i Viums Anlæg, hvor dette Billede blev taget.

1' Holstebro Flok.

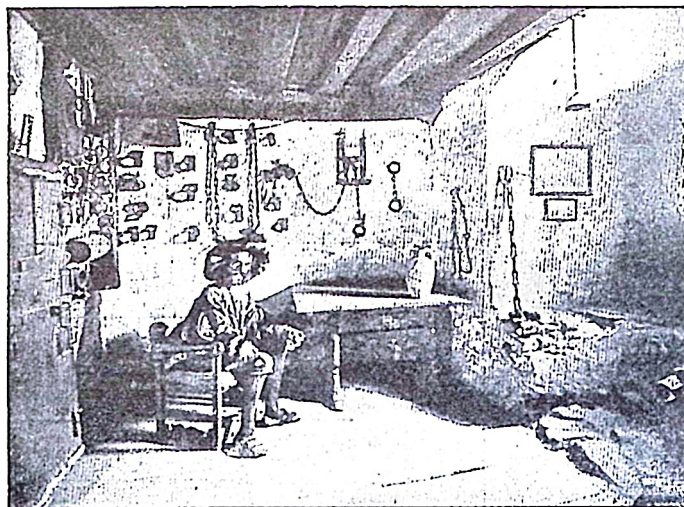
Set. Georgs Paraden.

Vi havde Parade med Lejrbaal sammen med Spejderne ude i Vegen Mølle. Først talte Tropsraadsformand, Herr Martin Schmidt, og lykønskede Troppen i Anledningen af dens 3-Aars Fødselsdag og udbragte et Leve for Troppen og Flokken. Derefter sang vi et Par Sange, hvorefter Tropsføreren oplæste Set. Georgs Budskabet. Saa sang vi atter, hvorefter Løftet blev aflagt. Til sidst sluttede vi med endnu nogle Sange, Spejderraab og et Tjickerlicker og marcherede hjem i sluttet Flok.

Den 29. ds. bestaar Flokken af 3 Bander med 18 Ulveunger.

„God Jagt!“

„Akela.“

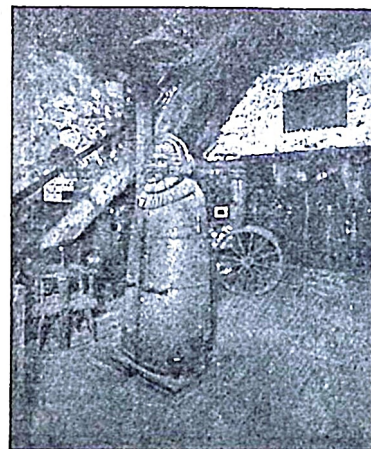
Eppeleins Fængsel.

FRA ULVESIDENS BILLEDBOG.

Denne Gang bringer vi to Billeder fra det historiske Museum — eller snarere de Torturkamre — der er indrettet i Nürnbergs gamle Borg. Her finder man alle de mærkelige og frygtelige Redskaber, som anvendtes ved Afstraffelse af Forbrydere, Syndere og Hekse. Her findes Gabestokke, „spanske Huer“ — en Jernmaske, der blev spændt ned over Hovedet paa Sladrekællinger, saa de ikke kunde tale. Men endnu værre Redskaber er udstillet — „Tommeskruer“ og „Radbrækkelsesredskaber“ o. s. v.

Lad os være glade og taknemlige for, at vi lever i en mere human og retfærdig Tid.

Det øverste Billede forestiller Eppeleins Fængsel. Han var en meget berygtet Røverridder. Og det er om ham, der fortælles, at han før sin Henrettelse bad om eet eneste Ønske — endnu engang at maatte sidde paa sin Hest. Det Ønske fik han opfyldt, men med Ordene: „Selv de Nürnberger henger ikke en Tyv, før de har ham“ satte han fra

„Jernjomfruen“.

den høje Borgmur over Graven og slap godt fra dette Dødspring. Først flere Aar efter blev han fanget og henrettet. Det andet Billede er af den berygtede „Jernjomfru“, i hvilken den Ulykkelige fandt en grusom Død.

K.A.D.'s ULVETURNERING 1928

I Store Bededagsferien afholdt Københavns Amts Division Turnering paa Nærum Kostskole.

For Ulveungernes Vedkommende er dette den største Turnering, Divisionen har afholdt, der dertog 45 Ulve fra 3 Flokke: Holte, Nærum og Gentofte. Turneringen bestod i en Bandedkonkurrence og som et særligt Led heri en Enkeltmandskonkurrence; der deltog ialt 8 Bander. Bandedkonkurrencen bestod i Hyttebygning, Sporing, Skattejagt, Flok-raab og bedømt under Et Bandedsamarbejde. Enkeltmandskonkurrencen var et Orienteringsløb med Opgaver i Knob, Kimsleg, Kompasset, Kolbøtter, Skovkunds-kab, Flaget og Snigøvelse. Som Dommer fungerede Vita, Blik, Mus, Sheeta, Baloo, Lasse og Hathi.

Turneringen blev vundet af Holte-Ulvene. De løb af med samtlige Præmier, idet deres blaa Bande blev Nr. 1 i Bandedkonkurrencen og gul Nr. 2, mens begge Enkeltmandskonkurrencens Præmier „faldt“ i blaa Bande: Nr. 1 Georg Preisler, Nr. 2 Poul Sprensen. Rækkefølgen blev ellers:

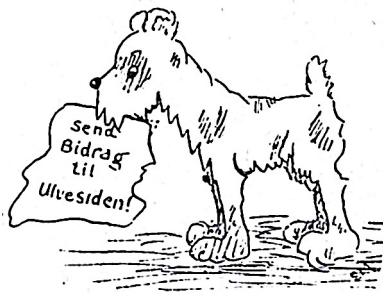
- Nr. 3 Nærum, hvid Bande.
- Nr. 4 Nærum, brun Bande.
- Nr. 5 Gentofte, gul Bande.
- Nr. 6 Gentofte, grøn Bande.
- Nr. 7 Gentofte, rød Bande.
- Nr. 8 Gentofte, graa Bande.

Af praktiske Hensyn foregik hele Turneringen om Fredagen (Bandedkonkurrencen skulde have været Lørdag); Søndag havde Ulvene fri, en Bande-Opdagelsestur i Jægersborg Hegn maatte desværre aflyses, da vi af Hensyn til Dyrene ikke maatte færdes frit i Skoven. Forøvrigt blev der spillet Fodbold og leget. Ved Lejrbaalene brillerede igen Holte-Ulveungerne, der sang en hel Masse Sange og spillede Komædie; de havde et udmærket Forraad fra deres vellykkede Tropsfest. I det hele taget viste Holte-Ulvene, at de var klar over, hvordan Ulveungen skal være; dem har vi andre noget at lære af.

Vi havde straalende Vejr hele Tiden, og Humøret var dreført. Tak for Husly, Nærum!

God Jagt!

Ugle.

KAMMERATSKAB

Af Hilbert Skjot-Petersen.

Kammeratskab og Venskab er egentlig to forskellige Ting, selv om det undertiden er lidt vanskeligt at trække Grænsen imellem dem ... Jeg har en Gang hørt en Mand sige, at Kammerater dem har man; men Vennerne vælger man selv. Det er der sikkert noget om.

Kammerater faar man jo paa mange Maader og lad mig til at begynde med at nævne nogle af dem.

En Del Kammerater træffer I paa Gaden, i den Gade hvor I boer ... Jeg husker fra min Drengetid, hvorledes vi sluttede os sammen netop gadevis. Drengene fra f. Eks. Odensegade holdt sammen, vi legede sammen i Gaardene, om Vinteren lavede vi 'store Snefæstninger udenfor paa Marken. Naar Foraaret begyndte, spillede vi Kriket eller „Dæk“, som vi kaldte det med et Brædt som Boldtræ og to omvendte Gulvspande som Gærder. Sommeren igennem havde vi om Aftenen Fodboldklub, og naar Efteraaret kom, blev der uaværgeligt lavet en „Soldaterforening“, der netop varede saa længe, som Generalerne kunde enes — i Reglen to — tre Uger. Men det kan nok være, vi morede os i den Tid med drabelige Kampe med Nabogaardene. Odensegade mod Marselisborgalle, Hans Brogesgade mod Tietgens-plads o. s. v. — i Kampene vankede der nu aldrig braadne Pander, det var mest med Munden, vi fægtede og saa med Træsabler paa Blikskjolde;

Jeg har egentlig altid syntes om dette Gadens Kammeratskab. Jeg bor selv i et Hus paa Nørrebro med min Kone og Son og jeg hilser hver Dag paa dem paa 3 Sal; men jeg aner ikke, hvad de hedder, og endnu mindre kender jeg til Naboen ved Siden af. Jeg synes, det er trist, hvis Drengene skulde have det paa samme Maade som vi voksne, de har da heldigvis endnu dette, at naar de træffer et eller andet Menneske, kan de give sig i Snak med ham uden videre Dikkedarer og baade lege med ham og blive gode Kammerater sammen.

Saa har I ogsaa Skolekammeraterne, og det er vel det Kammeratskab, der betyder mest for mange af Jer. Seks Timer daglig er I sammen, leger sammen i Frikvarteret, slaas maaske ogsaa af og til indbyrdes; men I har de samn Glæder og Sorger, eller skal vi sige Besværigheder uden at komme nærmere ind paa, hvori de be-
staar.

Men om dette Kammeratskab i Skolen

vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er adskilligt bedre end i gamle Dage, her tænker jeg særligt paa Byernes Skoler. Tidligere — ogsaa i min Drengetid — var der tre forskellige Slags Skoler: Byskolen, Borgerskolen, og Latinskolen, og stor Forskel var der mellem dem; men Grunden til Forskellen var en eneste: Pengene. De, hvis Forældre ingen Penge havde, maatte gaa i Byskolen, kunde de betale lidt i Skolepenge, gik de i Borgerskolen, og de velhavende kom i Latinskolen.

I vor Tid er det anderledes, nu er det ikke saa meget Pengene, der afgør, hvilken Skole en Dreng skal gaa i, som hans Evner, den Livsstilling han vælger o. s. v., derfor træffer vi nu paa samme Klassebænk Drengene fra meget forskellige Hjem og Kaar, og jeg vil ønske jer til Lykke med, at det er saadan — ikke mindst Jer fra de velhavende Hjem. I er paa mange Maader kommet paa Solsiden; men maaske er I undertiden blevet lidt fordringsfulde, lidt forkælede, ja maaske endogsaa lidt vigtige, hvad I nu slet ikke har nogen som helst Grund til, da det ikke er Jeres Dygtighed, der har skaffet de Penge, som I forelobigt blot er med til at bruge. I har godt af at lære Drengene fra andre Samfundslag at kende, og gennem dem maaske se, at der er Vanskeligheder, som I ikke kender til, og at det ikke er Klæderne og de mange Lomme penge, der skal afgøre det gode Kammeratskab; men det allerbedste er forresten, at Drengene, naar de er sammen, slet ikke lægger Mærke til, at de er kommet fra forskellige Lag i Samfundet; men derimod føler, at de staar paa lige Fod.

Alle er Kammerater — det er i Virkeligheden en meget stor Ting: Kammeratskabet. Det har glædet mig at se noget af dette netop indenfor Drengeskorpene, hvor-
dan Drengene der føler sig som Kammerater, lige fra Skagen til Gedser, ja ud over Landets Grænser med, der træffer hinanden paa en Landevej eller i en Lejr. De har aldrig set hinanden før og kender ikke det mindste til hinanden; men takket være Dragten eller det lille Emblem i Knap-hullet, er de straks Kammerater.

Men sommetider har jeg saa rigtignok lagt Mærke til, at naar de træffer Drengene, der tilfældigvis ikke tilhører deres eget Korps, er det straks forbi med Kammeratskabet, ja da ser de maaske endda en lille Smule ned paa hinanden, og saa ved jeg ikke rigtig, hvor glad jeg skal være for det

indbyrdes Sammenhold. *Alle* skal være med. Enhver Dreng, du møder, og som kommer dig i Møde, er din Kammerat og skal behandles kammeratligt. Jeg har engang hørt en sige, at ligesom der er Forskel i Klædedragten for Manden fra den store By og Manden fra de store Skove, saadan er der ogsaa Forskel i deres Væsen. Den første er tilknappet, lukket baade i Klædedragt og Væsen, den anden gaar rundt med opsmøgede Ærmer og er aaben og kammeratlig mod enhver han træffer. Jeg vil ønske for Jer, at selvom I skal gaa i Storbyens Dragt, at I saa altid maa bevare Manden fra de store Skoves Aabenhed og Hjælpsomhed, først og fremmest overfor alle de Dreng, I møder paa Jeres Vej.

Men jeg er ikke færdig med at tale om Kammeratskab endnu, for nu har jeg talt lidt om, at I skal være gode Kammerater; men hvad kan det hjælpe, hvis I kommer ind i et daarligt Kammeratskab — og at det findes, ved de fleste af Jer vist meget bedre end jeg. Det kan der nævnes mange Eksempler paa. I en af de bedste Drengbøger, der er kommet i de senere Aar fortælles der om en Dreng, der kommer mellem daarlige Kammerater. Han er en ny Dreng, der er flyttet et andet Sted hen i Byen, hvor det ikke lykkes ham at finde nogle gode Kammerater og i Stedet for kommer han i med en Flok daarlige Dreng, Kammeraterne fra Gaden, og inden længe har de lokket ham med til en hel Mængde gale Streger, og først i sidste Øjeblik er der en behjertet Lærer, der redder ham ud af det. Den Historie er adskillige Drenge Skæbn; læs om det i Aviserne. Tror I, at alle de Drengbøger, som dem der fortælles om, har bestaaet af Forbrydere, nej det er Dreng, der er blevet lokket ind i det af andre for siden maa selv at lokke andre med. Og selv om det nu i de fleste Tilfælde ikke gaar saa galt, ved vi alle, hvormegit daarligt Kammeratskab betyder.

Og hvad er nu Grunden dertil? Det er ganske simpelt den, at der er ingen, som Dreng er saa bange for som, deres Kammerater. En rigtig god og flink Dreng staar mellem en Flok Kammerater, og de finder paa at lave en eller anden Streg, som han véd ved sig selv, at det er ganske forkert maa ske ondt og raat, men han tør ikke protestere, ikke engang gaa sin Vej. Han bliver og ryster blot ved Tanken om, at Kammeraterne skal gøre Nar af ham og kalde ham en Pige-dreng.

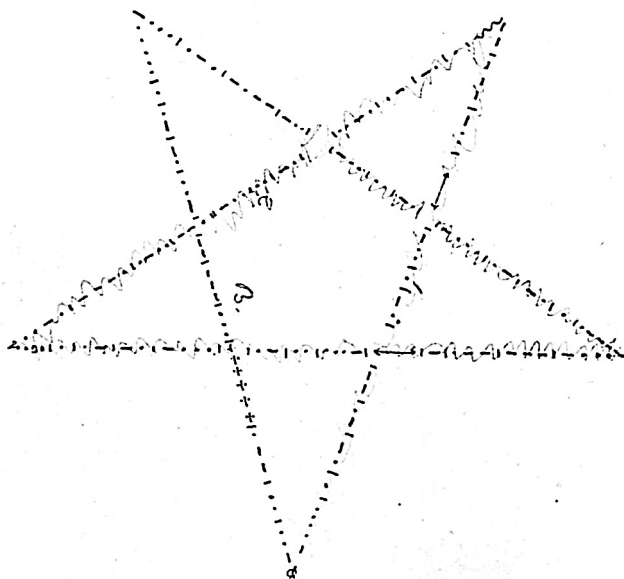
Dreng skal være gode Kammerater.

Men de skal ikke være afhængige af deres Kammerater — tværtimod! De skal være deres *Forere*. Soldater og Dreng ligner egentlig hinanden i en Del. De lever begge et raskt Liv. Soldater siger „du“, til hinanden ligesom Dreng, og de kan hurtigt blive Kammerater med hinanden. Men i min Soldatertid lagde jeg Mærke til en Ting: Solater ligner ogsaa hinanden i det, at det ofte er dem, der raaber højest, som dominerer og kommanderer Kammeraterne, indtil der kommer en, som slet ikke raaber højere endnu; men som ikke er bange for at sige sin Mening, selv om den ogsaa gaar paa Tværs af alle Højtalerne. Han kan i Lobet af et Øjeblik føre det hele ind i et andet Spor. Hvis Raahed og Bølvæsen gaar for vidt, blot der er en, der tør gaa imod, aabent og bestemt, saa vil han opdage, at han i Virkeligheden har det store Flertal paa sin Side, og at der ikke er nogen, der er stærkere end dem, der har Retten og vil bruge den paa den rette Maade.

Der er nok ogsaa mellem Dreng nogle, der vil raabe op, være Anførere og smaa Generaler. Det er ikke det, vi har Brug for i det gode Kammeratskab; vi har heller ikke Brug for Dreng, der vil være bedre end de andre, smaa Farisæere, der gaar og stiller deres store Dyd til Skue. Men vi har Brug for rigtige *Forere* — Dreng, som færdes stilfærdigt imellem deres Kammerater, som *alltid* er rede med en hjælp som Haand, som ikke gør Forskel imellem Kammeraterne; men som heller ikke viger tilbage for at sige deres Mening og gaa imod Strømmen, hvis der er nogen, der lider Uret, eller Raaheden vil sætte sig i Hojsæde... Saadanne Dreng, saadanne *Forere* for det gode Kammeratskab ønsker vi, at der maa vokse op blandt Gadens, Skolens og Drengforeningernes Kammerater.

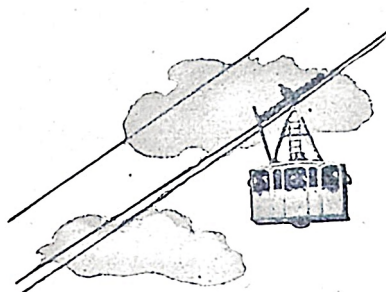
Hilbert Skjot — Petersen.

EN MORSE-OPGAVE (PENTALFA)

Løsningen er et Digt paa 5 Linier med 5 almindelige Rim og 5 Bogstaver. Pas paa at begynde paa rette Sted. Tallene skrives ikke med i Digtet. Den rigtige Løsning vil komme i August-Nummeret. Red. udsætter en Del gode Bøger for de rigtige Besvarelser.

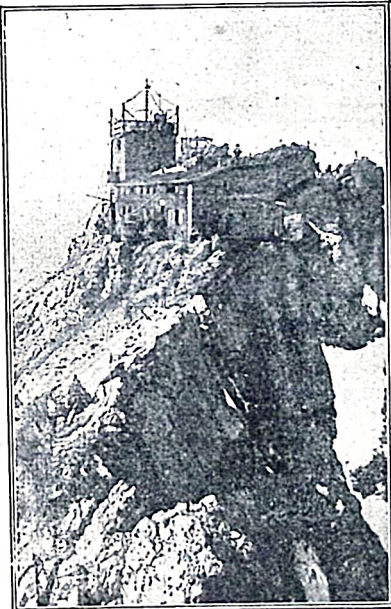
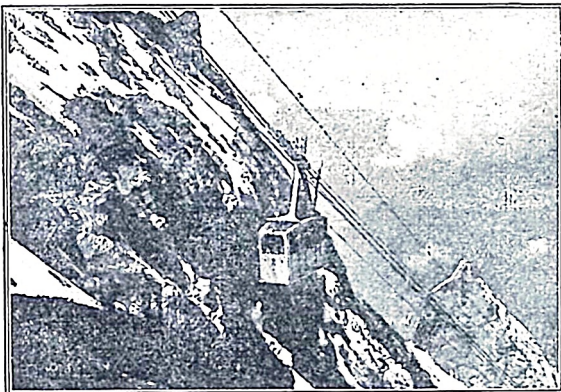
»DERUDE FRA« MOD DE HVIDE TINDER

de Tovbane til Zugspitze, og i Løbet af 20 Minutter har den moderne Turist naaet Bjergets Top, en Tur, der tidligere krævede to Dage med Overnatning i en af Alpehytterne. Banens Vogne hænger i et Staalto, og den ene trækkes opad, medens den tilsvarende Vogn glider nedad. Banens samlede Længde er 3400 Meter. Nederst til højre ses Observatoriet paa Zugspitzes Top ca. 2800 Meter over Havets Overflade.

Det har gennem alle Tidsaldræ været én af de dybeste Drifter i Menneskeheden at søge op imod Tinderne. Fordum var Bjergbestigningen et Eventyr af Strabadser og Viljeanspændelse — nu er det anderledes. Alpernes Bjergtoppe er underlagt Maskinerne, Teknikens og Elektricitetens Omraade.

Vore Billeder er hentet fra den for et Par Aar siden nabne-

Harald Børgesen

Frederiksberggade 28. Tlf. 689

Bedste Indkøbssted
for orig. engl. Re-
kvisitter til

Bueskydning

Lejr-Udstyr
Alle Sportsartikler

Forlang ill. Prislister

Praktisk, stærk og billig

skal Spejdderrygsækken være. — Den tyske Militærtornyster, den saakaldte

„Jamboree Rygsæk“,

viste sig at have disse Egenskaber, og vi har derfor ladet denne specielle Model efterlave i dansk Forarbejdning, ekstra godt udført. Pris

10,00

CITY
Crome & Goldschmidt

Redigeret af R. Feldbeck Christiansen, Landemærket 3, Kbhvn. K. Tlf. 10909.

DE DANSKE SØSPEJDERE.

Formand for Divisionsraadet: Kaptajn K. V. Hoyer, Gl. Kongevej 80, V. Telf. Vester 3356.

Divisionschef: R. Feldbeck Christiansen, Landemærket 3, 1. Sal.

SØVEJSREGLER

Et lille historisk Tilbageblik.

Først i Slutningen af det 18. Aarhundrede begyndte man i Søfartskreise at beskæftige sig med Bestemmelser ved berørte Lanterneføring i Skibe samt Regler for at undgaa Paasejling. Regeringsmyndighederne vides dog intet Steds at have givet Bestemmelserne Retskraft, og disse var heller ikke ens hos de forskellige Nationer, f. Eks. gjaldt i den engelske Kanal forskellige Regler, eftersom Skibet befandt sig paa den franske eller engelske Side af Kanalen.

I Aaret 1840 opstillede Trinity House i England almindelige Regler til Forebyggelse af Sammenstød, og omend disse Regler langt fra kunde anses for fyldestgørende, besluttede dog det engelske Parlament at give dem Retskraft 1846. Hvidt Toplys og farvede Sidelys indførtes for Dampskibe i 1848, et hvidt Lys for Sejlskibe i 1852 og farvede Sidelys for Sejlskibe i 1858, men internationale Regler fremkom først i 1863, og de blev da anerkendt af alle søfarende Nationer.

Den første Regeringsbekendtgørelse om saadanne Regler udkom her i Landet i 1844. Om to modgaaende Skibe, udtaler Reglerne, at Skibe, der kommer lige eller næsten lige mod hinanden, begge skal gaa af Vejen for hinanden ved at give Bagbord Ror, d. v. s. dreje til Styrbord. Denne Regel omfatter dog kun Dampskibe og et Dampskib og et Sejlskib, der sejler for Vinden eller runskøds. Med Hensyn til Dampskibets Vi-

gepligt for Sejlskibe, der sejler bidevind, udtaler Reglerne, at et Dampskib er at betragte som et Skib, der gaar for aaben Vind, og det skal derfor gaa af Vejen for Sejlskibe, der sejler bidevind.

Af Lanterne foreskrev Reglerne for Dampskibe 3 Lanterne med klart Lys, en paa hver af Hjulskasserne og en paa Toppen af Fokkemasten. Sejlskibe skulde ikke føre særlige Lys, men ved klods Nærmelse til et Dampskib vise en Lanterne, indtil Dampskibet var passeret.

Alle Dampskibe var den Gang Hjulskibe. Det var først efter 1850, Skrueskibene begyndte.

Mærkeligt er det nu at tænke paa, at den Slags Forhold overhovedet kunde gaa. Om Mørket laa aldrig saa tæt, og de store Sejlskibe for frisk Kuling og med alle Sejl til bruste frem over Søen, tilkendegav de ikke ved noget Lys deres Tilstedeværelse, og i den tætteste Taage fortsatte de lydløst deres Fart. Trafiken paa Havet var ganske vist langt mindre end nu, og i snævre, befærdede Farvande maatte Sejlskibene ofte dreje bi for Natten, blandt andet grundet paa den mangelfulde Fyrbelysning, men Antallet af Ulykker ved Skibssammenstød var alligevel betydeligt.

I Aarenes Løb undergaar Reglerne en Del Ændringer. Efter 1849 skal de hvide Lys, Damperne førte paa Hjulskasserne, erstattes af et rødt Lys om Bagbord, og et grønt Lys om Styrbord. I 1854 bestemmes, at naar tvende Sejlskibe kommer hinanden i Møde sejlen- de bidevind over hver sin Bov, da skal det Skib, som har Bagbords Halse, holde. Sejlskibe, som ligger til Ankers, skal i Lighed med Damperne om Natten føre et hvidt Lys, hvorimod der endnu ikke foreskrives noget Lys for Sejlskibe under Fart. Først i Reglerne af 1860 indføres de farvede Sidelys i Sejlskibe, og

i Taage skal Dampskibene nu hvert 5 Minut bruge en Damppipe, og Sejlskibe, med Vinden Styrbord ind med samme Mellemrum, et Horn, og med Vinden Bagbord ind, en Klokke. Dette er forsaa- vidt et Fremskridt, men Reglerne om Paasejling synes til Gengæld at betegne et Tilbagekridt fra 1844, da Dampskibets Vigepligt for Sejlskibe, der ligger bidevind, ophæves. I Reglerne for 1860 udtales herom:

„Naar et Skib — under Damp eller under Sejl — styrende i een Retning, møder et andet Skib — under Damp eller under Sejl — styrende i en anden Retning skulde begge Skibe, naar Fare for Sammenstød kan befrygtes, ved at de vedblive deres respektive Kurser, lægge Roret Bagbord for at passere hinanden paa Bagbords Side. Denne Regel skal iagttages af alle Dampskibe og alle Sejlskibe, enten de have Styrbords eller Bagbords Halse, og enten de sejle bidevind eller ikke, med mindre Afvigelse fra denne Regel bliver nødvendig for at undgaa overhængende Fare, hvorhos der ogsaa maa tages tilbørligt Hensyn til Farer, som maatte være forbundne med Farvandet og til, at Sejlskibe, der ligger klods bidevind med Styrbords Halse, kunde holdes under Kommando.“

Allerede før 1860 havde danske Sejlskibe, der gik i Fragtart paa England, dog farvede Sidelys om Bord. Der lever endnu gamle Søfolk, der kan fortælle om, hvorledes de farvede Sidelanterner, der til daglig opbevaredes i Kahytten agter, ved Skibets Ankomst til engelske Farvande med megen Højtidelighed toges frem fra deres Gemmede for om Natten at anbringes i Rigningen om Styrbord og Bagbord. Det var de engelske Bestemmelser, som nødvendiggjorde disse Lanterners Anbringelse.

De første internationale Regler vedtoges som nævnt i 1863, og i disse har

Konditor Henning Klenz

St. Kongensg. 12 — Cent. 5011

De bedste Kager, Chokolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

Dampskibet altid Vigepligt for Sejlskibet, undtagen naar det indhentes af Sejlskibet. Ved Indførelsen af disse Regler er man naaet et betydeligt Skridt fremad i Sikring af Sejladsen, men alligevel synes Antallet af Sammenstød ikke at forringes. I 1863 skyldtes af 1000 Havarier 334 Sammenstød mellem Skibe, og i 1868 var det tilsvarende Antal 358. Søfolkene havde ofte forsømt at gøre sig bekendt med de nye Regler, og mange ældre Søfolk, der hidtil havde været heldige, viste Ringeagt for mere udførlige ved Lov bestemte Regler. Det maa vel erindres, at der til et Sammenstød hører to Skibe, og paa en Tid, hvor ofte kun en af Parterne rettede sig efter Reglerne, er det intet Under, at det tit maatte gaa galt. I 1866 skete der et Sammenstød mellem to store engelske Orlogsskibe Amazone og Osprey, som havde til Følge, at begge Skibe gik til Bunds. Da Sagen siden kom for Retten, viste det sig, at hverken Chefen, Officererne eller nogen af Besætningen paa „Amazone“ kendte det mindste til den gældende Regerings-Anordning til Forebyggelse af Sammenstød, eller nogen Sinde havde hørt Tale om dem.

Nautiske Tidsskrifter og andre Søfartsblade fra omkring 1870 vidner imidlertid om en vaagen Interesse for Søvejsreglerne, som diskuteredes overordentligt ivrigt, og adskillige gode For-

slag fremføres ogsaa af den danske Orlogs- og Koffardimarine.

Særlig har dog den engelske Kaptajn Thomas Gray gjort sig fortjent ved sin forklarende Fremstilling, oplyst ved Tegninger af Søvejsregler, af hvilke han omsatte de vigtigste paa Vers (1869), for at Søfolk bedre kunde huske dem.

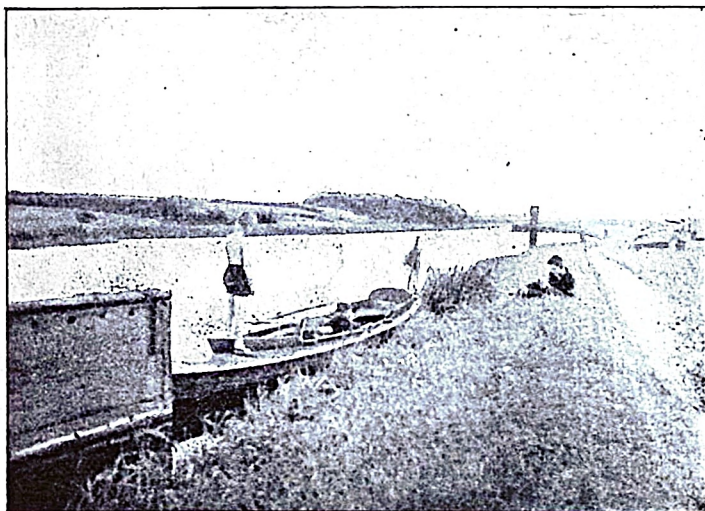
Disse Vers er siden anvendt paa de fleste Sprog, vi skal her angive et enkelt af dem, der stadig er lige aktuelt, paa Originalsproget samt paa Dansk:

Green to Green — or, Red to Red —
Perfect Safety — Go ahead!

Grønt mod grønt og rødt mod rødt.
Alting klart, hold Kursen støt.

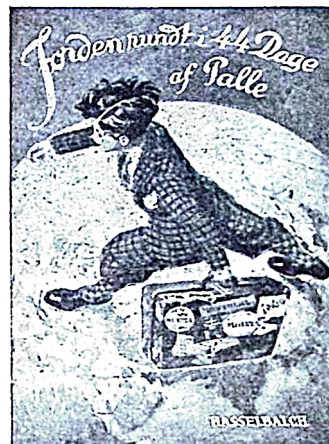
Forinden vi slutter denne Oversigt over Søvejsreglernes Tilblivelse, skal lige omtales Løjtnant Maurys Forslag til Forebyggelse af Sammenstød mellem Passagerdampskibe i den transatlantiske Fart.

Maurys Forslag gik ud paa, at Passagerdampskibene paa Rejsen fra Europa til Amerika skulde følge en nordligere og paa Tilbagereisen en sydligere Rute. Allerede i 1856 havde Maury i Søkortet tegnet de af ham foreslaaede Ruter, og flere af de store, engelske Dampskibsselskaber f. Eks. Cunard — og National-Selskaberne gik ogsaa ind paa at lade deres Skibe benytte disse Ruter.

Tyske Søspejdere paa Elb-Treue Kanalen.

EN BOG FOR RASKE DRENGE

Læs om Palles vid-
underlige Rejse
rundt om Jorden paa
44 Dage, rigt illu-
streret med Palles
Fotografier fra Turen

Pris Kr. 2,75 hft.

Kr. 3,50 kart.

HASSELBALCH

(fortsat fra Side 13).
 get omtrent midt ud i Aaen. Fra Bred-
 den og ud til Bukken anbringer vi en
 Del svære Granstammer; en Mand bli-
 ver sendt ud for at fastgøre dem, men
 da han naaer derud, synker Bukken sam-
 men i den ene Side, dog faar vi den
 stivet saa godt af, saaledes at den kan
 holde. Med Opbydelse af alle vore Kræf-
 ter lykkes det os at faa en mægtig so-
 lid Granstamme anbragt fra Bukken og
 til den modsatte Bred: Forbindelsen er
 etableret. At faa endnu nogle Gran-
 stammer lagt paa Broen for at gøre den
 solid, volder os ikke saa store Vanske-
 ligheder, og endelig er Broen efter 1½
 Times Arbejde færdig. Paa den mod-
 satte Side af Oen skal vi ogsaa over
 Aaen, denne Gang ikke ved Broslag-
 ning, med ved Tøventring. Ad et ganske
 tyndt Tov skal vi over med Cykler og
 Bagage. Denne Forhindring klarer vi
 ret hurtigt, skønt Tovet er nærvædt at
 slide vore Fingre over, saadan skærer
 det i dem, men over naar vi da. „Ejer
 Bavnehøj,” lyder Ordren nu paa, og gen-
 nem Byerne Vestbirk og Østbirk naar
 vi til Danmarks højeste Punkt. Vi kom-
 mer nu ud for en Signaleringsopgave, og

vi modtager uden Vanskelighed følgende
 Melding:

Divisionens Ur er nu 10,55.

Kør til Aarhus. God Fornøjelse med
 Cyklerne.

„Donnerwetter”, tænker vi, har de nu
 imedens været ved at „lege” med vore
 Cykler, som vi intetanende forlod. I
 Trav gaar det ned til dem, og ganske
 rigtigt, da vi naaer derned, finder vi dem
 alle parteret i smaa Stykker — Hju-
 lene taget af, Luften lukket ud o. s. v.
 Hurtigt faar vi dem igen samlet og
 ruller ned ad Ejers Bavnehøj med mor-
 derlig Fart paa.

Snart skimter vi Aarhus i Horison-
 ten, det gør ikke Tempoet mindre, tvært-
 imod. Snart efter ruller vore Cykler at-
 ter over Aarhus, Gaders Brostene, og
 da Klokkeren viser 12,55, springer vi af
 Cyklerne ved „Palæ”, og vi har gennem-
 ført Jyllandsløbet uden et eneste Uheld
 — startet som Hold Nr. 8 og kommet
 ind som Nr. 2. Divisionschefen gennem-
 gaar nu igen vor Oppakning, og der af-
 lægges mundtlig Rapport over Turen,
 tillige tegnes en Skitse af den Rute, vi
 har kørt. Efter at dette er overtaet,
 overgiver vi os til Nydelsen af den tradi-

tionelle Kop Kaffe, som Divisionen giver.

Endelig da Klokkeren er 5,50, efter en
 lang og spændende Ventetid, er Dom-
 merne færdige med Pointsopgørelserne.
 Der trædes an i Salen, og Jyllandsløb-
 ets Skaber, Ingeniør C. E. Andersen,
 Vissinggaard, træder frem og holder en
 ildnende Tale til de Gubber, som nu har
 gennemført Jyllandsløbet, og omtaler bl.
 a., at der er stor Fremgang at spore
 blandt alle Holdene, siden det første Løb
 blev kørt. — „Vinderen af Jyllandsløb-
 et og dermed af Jyllandspokalen er,”
 siger O. E., „I. Aarhus. Træd frem.” —
 Vi kommer frem og modtager af „O. E.”
 Prisen, Jyllandspokalen, som vi altsaa
 denne Gang faar Lov til at beholde. Nr.
 2 bliver II. Aarhus, der faar det tra-
 ditionelle otte Punds Rugbrød. Skander-
 borgholdet, som med 2 Mand har gen-
 nemført hele Løbet, faar overrakt det
 største Chokoladepaaskæg, der fandtes
 i Aarhus.

Med gjældende Hurra-Raab for vor
 gamle, midtjydske Division og med et
 kraftigt Haandtryk, skilles vi alle for
 til næste Aar atter at mødes til denne
 Konkurrence — en af Divisionens aller-
 bedste. (Efter „Ved Lejrbaulet”).

BOGEN OM

THOMAS EDWARD LAWRENCES

BEDRIFTER I ARABIEN UDKOMMET

Thomas Edward Lawrences vil for de fleste Danske være
 et bekendt Navn. Og dog er han en af det sidste Tiaars virkelig
 Store, en Mand, der har skabt Verdenshistorie for vore Øjne,
 og hvis Liv er Eventyret virkeliggjort i vor egen Tid. Hans ukue-
 lige Mod og eventyrlige Haardførhed og Udholdenhed, hans
 koldblodige Raadsnarhed, der kunde slaa over i ubegribelig
 Frækhed i Gennemførelsen af hans Planer, og hans diplomati-
 ske Snille, parret med en enestaaende Tilbageholdenhed og Sky-
 hed i Væsen, har gjort ham til en Sagnfigur i levende Live.

Bogen er udsendt i et stort Format med mange Illustratio-
 ner. Bestil den snarest hos en Boghandler. Pris 7,50 Kr.

GYLDENDALSKE BOGHANDEL

WRAMS GUNNARSTORP

Hellerup-Divisionens Store Bededagslejr.

For anden Gang i Aar har vi nydt godt af Landshøvding Turnérhjelm's store Gæstfrihed. I Paasken havde vi en herlig Lejr derovre sammen med Spejdere fra Helsingborg, Haslarp, Kvindinge og Astorp og med uhyre Hjælp og Spejderkammeratskab fra Kårcheferne Pyks, Agrens og Appelgrens Side; — især stillede Appelgren hele sit Hjem og

Korpsets nye Haand- bog

er uundværlig for Førere
og Raadsmedlemmer

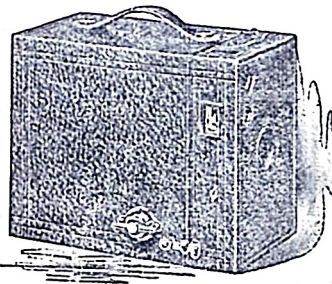
Bogen leveres Korpsets Medlemmer til Fremstillingsprisen Kr. 2,00 pr. Expl. Den forhandles fra Korpsetkontoret og fra de officielle Depoter. — Ved skriftlig Bestilling (til Korpsetkontoret) anbefales det for at spare Opkrævningsgebyr, samtidig med Bestillingen at indsende Beløbet plus Portoen, der andrager — for Provinsen 12 Øre pr. Expl.

Landshøvding, Turnérhjelm besøger Lejren.

al sin Tid til vor Raadighed. — Vi vilde gerne træne i Hyttebygning til Landslejren og henvendte os derfor til Godsejer Turnérhjelm, som straks velvilligst gav os Lov til at bygge Hytter i hans prægtige Storskove. Noget mere ideelt kan ikke tænkes for Spejdere. Skovene er vilde og mægtige og strækker sig flere Mil langs den herlige Sønderås. — Det er ikke Overdrivelse at kalde dem Storskove, for der er over 5000 Tønder Land Skov, Bøgeskov, Birkeskov, Granskov og Strækninger med Klipper og Enebær — der er et rigt Dyreliv — ja, findes endogsaa Flokke af Nordens flotteste og mest stadselige Vildt, nemlig Elsdyr. — Og hele dette Eldorado ligger kun 20 Kilometer fra Helsingborg. Landshøvdingen henviste os til sin Skovrider Sparre-Ulrich, som forøvrigt er dansk. Skovrideren kørte elskværdigt rundt og viste os alle de herligste Lejrpladser og Steder, der var egnede til Hyttebygning etc. — Saa herligt var alt, at vi skrev og bad, om vi maatte komme igen i Store Bededagsferien med hele Divisionen. Vi fik straks det venlige Svar fra Landshøvdingen, at vi var velkomne. Politimesteren i Helsingborg gav ogsaa, som sidst, velvilligst Tilladelse til at vi uden Vanskeligheder og Formaliteter maatte komme i Land i Sverige; det samme gav Politimester Petri i Helsingør og elskværdigt Lov til. (Statsbanerne vilde nemlig ikke udstede Pasbiller til Skolerejsepris). I herligt Sommervej cyklede vi til Helsingør og kom

Den bedste Kammerat - en Box „Brownie“

Den er en god Ven og en god Kammerat, man altid kan stole paa. Den er let at omgaas — passer sig selv, naar man ikke har Brug for den, men er af overraskende Veltalenhed, naar den skal fortælle om Oplevelserne. Den er en skarp lagttager, som lærer En at se Omgivelserne fra nye Sider, og den bidrager utrættelig til Ens Fornøjelse. — Kort sagt, den er den bedste Kammerat.

Tag en Box »Brownie« med paa alle Ture!

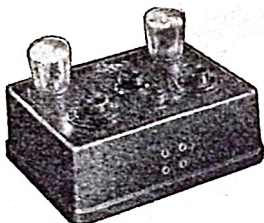
En Box »Brownie« er altid klar til at tage gode, skarpe Billeder.

Box „Brownie“ Nr. 0, Billedstørrelse 4×6½ cm.....	Kr. 9,00
Box „Brownie“ Nr. 2, Billedstørrelse 6×9 cm	„ 11,00
Box „Brownie“ Nr. 2 A, Billedstørrelse 6½×11 cm	„ 15,00
Box „Brownie“ Nr. 3, Billedstørrelse 8×10½ cm	„ 19,00
Box „Brownie“ Nr. 2 C, Billedstørrelse 7¼×12½	„ 21,00

„Brownie“ faas hos samtlige Forhandlere af Fotoartikler.

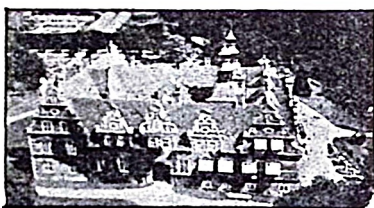
Kaarills Concerton II

Kr.
100,
00
(inklusive
Lamp-
per)

Bolgeomraade 200—2000 Mtr. Særlig egnet som transportabel Modtager, da Apparatet arbejder glimrende med Torbatteri.

En gros: L. L. KAARILL
København K. Tlf. 2704-3704-4704-6704

Wrams Gunnarstorp.

**Pakfilm
og
Rullefilm
er bedst.**

ogsaa uden Vanskelighed gennem Told- og Statspolitiet paa Udturen.

Vi naaede Wrams-Gunnarstorp Kl. 7½ Aften. Skovrider Ulrich kørte, straks ud og anviste os Lejrplads ved Kärreberga under herlige, gamle Bøgetræer med den vidunderligste Udsigt milevidt ud over Skaane helt over til Hallandsaasen. Skovrideren havde bestilt Mælk til os, og Gaardejer Johansson gav os rigeligt Halm til Teltene og hjalp os paa alle Maader. Teltene blev rejst i en Fart, og i det sidste Dagslys spiste vi vores Aftensmad og drak vores The ved de knitrende Baal. Brænde var der i Overflod, og lige ved Lejren var en Bæk og en stor Granskov. —

Fredag Formiddag var alle Patruljer travlt beskæftiget med at indrette Lejren med alle mulige Bekvemmeligheder lige fra Høkkasser og Affaldshuller til Bagerovne, Fodskrabere, Diamantgrave etc. Efter Middagsmaden og et Hvil — gik alle i Lag med at bygge Hytter i en nærliggende Granskov, hvor vi svægede i Stammer og Grene i alle Størrelser; og to Timer senere stod 6 Hytter færdige. Alle mulige Arter af Hytter var repræsenterede. —

Om Lørdagen havde vi Besøg i Lejren af Landshövding Turnérhjelms med Frue og Børnebørn. Divisionen var opstillet ved Indgangen til Lejren sammen med Astorpspejderne under Appelgrens Ledelse, hvor Jonas bød Landshövdingen velkommen og udtrykte Spejdernes Tak for al Gæstfrihed og Hjertelighed samt overrakte Landshövdingen — paa „Det danske Spejderkorps“ Vegne — Korpsets store Hæderstegn; hvorpaa Divisionen raabte 3 Hurraer og sang „Du gamla, du fria“. — Landshövdingen takkede hjertelig for Hædersbevisningen og bad undertegnede overfor Korpsset udtrykke sin oprigtige Tak, samt meddele, at Spejdere af det danske Spejderkorps altid var velkomne Gæster til Lejr i Wrams Gunnarstorp Skove.

Jeg vil haabe, at mange danske Spejdere maa faa Glæde af Landshövdingens hjertelige Tilbud om at maatte slaa Lejr derovre, men jeg vil ogsaa haabe, at Landshövdingen aldrig maa komme til at fortryde, at han har givet dette storslaaede Tilbud — at alle danske Spejdere, der kommer i Lejr derovre, maa gøre deres bedste for at opføre sig, som virkelige Spejdere bør, saa de bliver deres Spejdernavn værdigt og gør deres Korps Ære, — at de altid

retter sig efter de Regler, de faar at vide af Skovrideren, at de er høflige og velopdragne overfor alle derovre, og at de altid efterlader deres Lejrplads i fineste Orden, saa at man ikke bagefter kan se, hvor de har været. —

Husk, at hvis en Trop vil derover, saa maa Føreren i Forvejen skrive til Landshövding Turnérhjelms, maaske helst gennem Skovrider Sparre-Ulrich. Wrams-Gunnarstorp, Gunnarstorp, Skaane. Saa faar Troppen nærmere Besked fra Skovrideren om, hvor Troppen maa slaa Lejr, samt hvad I maa, og hvad I ikke maa.

Chr. Hein Johansen.

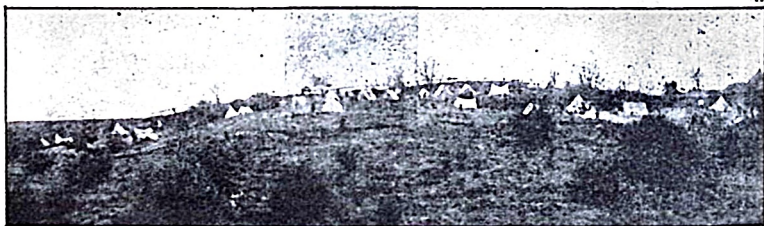
Skjalm Hvides Division.

Til venstre Divisionschefen, Kaptajn Dræby, til højre Divisionens overordnede gæstfri og elskværdige Vært, Grev Schulin.

SKJALM HVIDES DIVISIONS FORAARS-TURNERING

6 km V. f. Tølløse, i Sjællands ejendommeligste Landskab, paa store Bakkeskraaninger med pragtfulde Skove og fritvoksende Vildnisser hos Danmarks mest gæstfri Greve, Schulin Zeuthen, paa Sophienholm, etablerede Skjalm Hvides Division Torsdag d. 3. Maj sin Turneringslejr under Ledelse af den nye Chef, Kaptajn V. Dræby, Jyderup.

Om Fredagen afholdtes den egentlige Turnering under Ledelse af Torry Gred-

Skjalm Hvides Division — Lejrpladsen.

Husk til Korpslejren

Lommebog for Spejdere 1928

Uundværlig for enhver Spejder.

Pris 1,75.

Faas hos alle Boghandlere.

Fr. Palm Greisen, Silkegade 4
Telef. C. 4619 og 13318

sted, der om Dagen fik det omfattende Program til at klappe nøjagtigt og om Natten som en ond Aand faldt over de intetanende Konkurrencehold og noterede den mindste Unøjagtighed. Der afholdtes Konkurrencer i Stafetløb med Melding, Kast med Redningsreb, Samaritergerning, Femkamp og Tovtrækning, der efter et stort Arbejde og under mægtige Hep'er vandtes af Dronning Margrethes Tropic, Jyderup.

Om Aftenen afholdtes Konkurrence i Lejrbaalsunderholdning. Divisionens Tropic har paa dette Punkt endnu meget at lære, men Skjoldungerne, Tølløse, sejrede dog paa et virkeligt fikst, lille Drama og deres smukke Sang. Ligeledes vandt Tølløse den paafølgende Disciplin, 8 km Nattemarch efter udleveret Kort.

Lørdagen stod helt i Ulveturneringens Tegn, mens den allestedsnærværende Torry drog paa Terrainøvelse med Spejderne.

Søndag Morgen startedes et spændende Orienteringsløb. Den samlede Pointsopgørelse viste, at Rævehalen, der af Korpsset var udsat til den bedste Tropic, blev vundet af Tølløse med Svend Gønges Tropic, Borup, som Nr. 2.

Noget overraskende var det, at disse to mindste Tropic, hvoraf Tølløse deltog i Turneringen for første Gang, slog de store Favorit-Tropic, Jyderup og Holbæk, ud, men Sejren var velfortjent. En Undskyldning har Holbæk dog i en pludselig opdukkende Influenza-Epidemi, der forhindrede 11 af deres Spejdere i at deltage.

— Et ualmindelig vellykket Stævne, der tegner godt for den ny Divisionschefs fremtidige Arbejde.

Hans Jensen, Divisionsadj.

LOLLAND-FALSTERS DIVISION

afholdt i Dagen 4.—6. Maj sin aarlige Turnering, der denne Gang var henlagt til Stubbebjerg. I Anledning af Divisionens 10-Aars Jubilæum var dens Stifter, Direktør Thomsen, kommet til Stede og overtog Stillingen som Turneringens Præsident. Som Dommere vir-

Præsidenten — Hr. Direktør Thomsen.

kede Landsretssagfører T. Carstensen, Direktør Thomsen og Expeditionssekretær Cold. Ved Paraden mindedes Divisionschefen, Lektor Østergaard, den afdøde Divisionschef, Boghandler Rye Clausen og meddelte, at denne i sit Testamente havde betænkt Divisionen med 1000 Kr. samt en righoldig Samling af Spejderlitteratur. Turneringen var begunstiget af et udmærket Vejr og forløb i alle Henseender programmæssigt, takket være Stubbebjergs Tropsfører, Lærer Wibergs, dygtige Tilrettelæggelse af Turneringen. Resultatet af Turneringen blev Glentetroppen Nr. 1, Stubbebjerg Nr. 2, Nakskov Nr. 3, Maribo Nr. 4, Nykøbing Bytrop Nr. 5. Desuden deltog Græshave Tropic uden for Konkurrencen i en Del Øvelser. Tovtrækningspokalen blev vundet af Nakskov. Glen-

Lolland-Falster Divisionen —
Tovtrækning.

terne vandt et Bæger for Turn-out, Plader for Lejrbaalsunderholdning (Hjemstavsskuespil), Orienteringsløb for Spejdere under 14 Aar og Lejrreport samt Diplom for Samaritøvelse. Stubbebjerg vandt Rævehale for Orienteringsløb for Spejder over 14 Aar, Plade

til Signalering samt Diplom for Melningsstafetløb. Nakskov vandt Plade for Bivakbygning og Diplom for Firekamp for Spejdere under 14 Aar. Maribo vandt Diplom for Bueskydning og Diplom for hemmelig Opgave (Tropsøvelse). Ved Præmieuddelingen meddelte Direktør Thomsen, at han i Anledning af Jubilæet havde udsat følgende Opgave for Divisionens Spejdere under 18 Aar: Min Opfattelse af Spejderloven og Spejderløftet. Præmie er en Rejse til England med 14 Dages Ophold i en egenlisk Familie, der har Tilknytning til Spejderne eller Organisationer med lignende Idealer.

HELSINGØR TROP

Helsingør Troppe besatte en smuk Plads i Foraarsturneringen ved Jægerspris.

Efter flere Maaneders Træning kom endelig Foraarsturneringen. Den afholdtes denne Gang ved Jægerspris. Spejderne havde faaet overladt en stor Mark, og paa denne slog Spejderne Torsdag Aften deres Telte op. Grunden var velvilligst overladt af Forstanderen paa Jægerspris Hovedgaard, Hr. Høy. De første Helsingør Spejdere ankom til Lejren Kl. 5 i en Automobil, der velvilligst var stillet til Raadighed af en af Spejdernes Forældre. Ved 6 Tiden ankom Hovedstyrken i Automobil, og ved 10 Tiden ankom det sidste Hold paa Cykle. Nu var hele Helsingør Trop samlet ialt 40 Mand. Kl. 10½ blev der blæst Re-

Alle Spejdere bør
selv kopiere Film

paa

Merkur

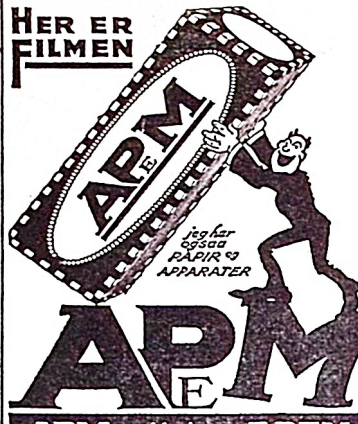
»Tonafix«

(selvtonende Dagslyspapir).

Det hører med til
Spejderviden.

1 Billede 6×9 koster mindre
end 4 Øre.

HER ER FILMEN

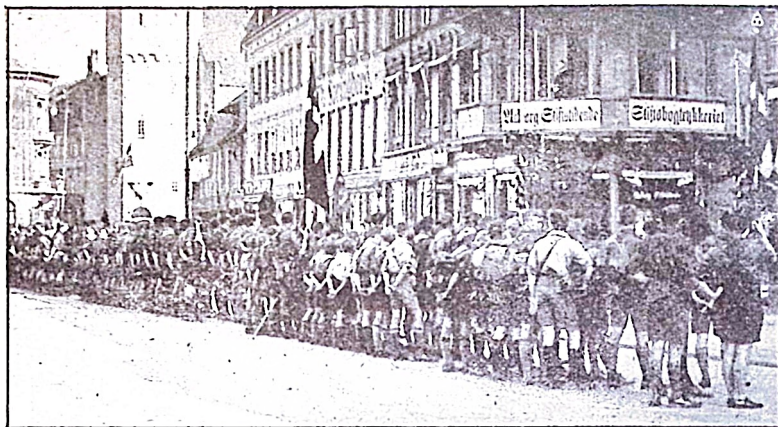

APM

APM udtales AP-EM

Repræsentant:
KNUD JENSEN
Amagertorv 29, K.

træte af Helsingør Spejdernes nye Horn-
orkester, og snart laa Spejdernes og sov
indtil Reveillens Toner vækkede dem.
Maden i Lejren var særdeles god, og
Helsingør fik Ros for deres Mad som
Divisionens bedste. Om Aftenen var der
Lejrbaal, og Helsingør fremviste et
Hjemstavnskuespil: Sagnet om Kong
Volmer og Tove paa Gurre Slot. Efter
dette Lejrbaal startede 1 Mand fra hver
Trop til Ordonnansopgave. Næste Dag
var der Konkurrencer i Kimsleg og Pa-
truljeordning. Om Eftermiddagen var
der Besøg paa Jægerspris Slot. Ved
Lejrbaalet om Aftenen fremviste Birke-
rød Spejdernes et Hjemstavnskuespil
om Bjarke og Odin. Søndag Formiddag
foregik Forhindrengsløbet. Med dette Løb
var Konkurrencerne færdige, og Præmie-
uddelingen skulde foregaa. Resultatet
blev, at Helsingør blev Nr. 1 med 95
Point, Nr. 2 blev Birkerød med 90 Point,
derefter kom Henrik Gerners Trop,
Hillerød, og udenfor Konkurrencerne
kom Frederikssund og Lillerød. Helsing-
ør Troppen hjemførte den af „Det Dan-
ske Spejderkorps“ udsatte Rævehale.
Divisionsfanen, Sølvplade for Hjem-
stavnskuespil, Diplom for Tovtrækning
samt Tovet, som Helsingør nu har haft
2 Gange. Dette skal vindes 3 Gange i
Træk eller 4 Gange ialt for at blive
fast Ejendom. Endvidere fik Troppen
Diplom for Ordonnansløbet, og Spejde-
ren, der løb dette, fik et Sølvbæger.
Endnu fik Troppen Diplom for Stafet-
løb, Lejrbaalsunderholdning, Hyttebyg-

Nørrejske Division. Præsidenten Hr. Bankdirektør Jørgensen taler til Spejderne paa Torvet.

ning samt Diplom for at være den første
og bedste Trop i Frederiksborg Amt Di-
vision. Nu har Troppen ialt 6 Rævehaler,
4 for vundne Divisionsturneringer og 2
Rævehaler af Korpsets. Birkerød Kost-
skoletrop fik Diplom for Naturvandring
og Rovervandring og et Sølvbæger for
turn out. 1' Hillerød Trop fik Diplom
for Forhindrengsløb og 1' Frederiksværk
Diplom for Lejrindretning. Efter at Di-
visionschefen Poul Bedey og Dommerne,
Kolonnechef Joost, Kalundborg og Trops-
fører Josephsen, 1' Hellerup Trop havde
holdt Kritik og takket Divisionen for de
gode Resultater, den havde vist, blev
Flaget taget, mens Helsingør Spejderne
blæste Fanemarchen. Derefter kørte de
forskellige Troppe hjem efter en Lejr,
som vil huskes længe.

Indsendt af Spejder

Hans E. Steffensen.

1' Helsingør Trop.
Nr. 1836.

MIDTJYSKES TURNERING.

8—900 Spejdere mødtes St. Bededag
til Foraarsturnering i Aarhus. Kl. 7
Morgen foregik den første Instruktion
og Eksersits paa Havnepladsen, hvorefter
den store Kolonne samlet marcherede
til Domkirken, hvor Pastor Wagner Kl.
8½ holdt Gudstjeneste for Spejderne.
Efter Kirkegangen stillede til Parade
paa Bispetorvet for Stævnets Præsident,
Sagfører Sebbelov, inden man afgik til
A. G. F.s Boldbane, hvor Øvelserne
foregik. Ingeniør O. E. Andersen, Vis-
singgaard, fungerede som Overdommer.
Det gik Slag i Slag med Meldingsstafet-
løb, Femkampens forskellige Grene med
Kort- og Skitsetegning, Baaltænding,
Signalering etc. Der var endvidere Kon-
kurrence i Lejrspil, og Kl. halvtre fo-
retoges sammen med K. F. U. M. Spej-
derne en samlet Parademarch gennem
Byen, den største Spejdermarch. Aarhus
nogensinde har set. Dagen sluttede med
Lejrbaal ved Varna, hvor Ingeniør O.

E. Andersen og Adjunkt Alstrup, Aar-
hus, talte, og et pragtfuldt Fakkeltog
fra Varna gennem Skoven til Østbane-
gaarden.

Om Lørdagen var der Orienteringsløb
og om Aftenen Præmieuddeling i Venne-
lyst.

NØRREJYSKE DIVISION

afholdt den 17. Foraarsturnering i Aal-
borg. Nørrejske var den første Divi-
sion, der afholdt Foraarsturnering, og
har haft den hvert Aar siden.

Bankdirektør Jørgensen var Stævnets
Præsident og Divisionschefen, Kaptajn
Wøhlk, Viborg, Overdommer. — Der blev
afholdt Femkamp, Tovtrækning, Sama-
ritergerning, Orienteringsløb, Opvisnin-
ger m. m. foruden en temmelig omfat-
tende Idrætskonkurrence.

Bedste Trop i det samlede Resultat
blev 1' Viborg med 279,5 Points. — Nr.
2: 1' Randers med 275 Points. — Nr. 3:
Jens Bang med 274,7 Points.
(Efter Aalborg Stiftstidendes Spejder-
rubrik).

Vi kan sagtens smile

for vi bruger]

Spejdent-Tandpasta.

Kendte enhver Spejder dens fortræffe-
lige Egenskaber, brugte han
intet andet.

Fra Københavns Amts Divisions Foraarsturnering paa Nærum Kostskole.
— Tøvværksarbejde. —

Den 29. April mistede Aabenraa-Kolonnen en god Spejder, idet Emil Bojesen afgik ved Døden efter et kort Sygeleje paa Øresundshospitalet i Helsingør.

Emil var en god dansk Spejder, som med alle Midler kæmpede for Danskheden og sit Korps. I Maj Maaned ifjor blev Emil Soldat, og hans Kærlighed til Danmark viste sig ogsaa her, idet han frivilligt meldte sig til Kornetskolen.

Heroppe havde jeg Lejlighed til at være sammen med Emil i et halvt Aar. Han viste sig som den rigtige Spejder — altid i godt Humør; han var en flink Soldat og en god Kammerat, som kun havde Lovord om sine Spejderkammerater i Aabenraa.

Umiddelbart før Eksamen blev han syg og blev indlagt paa Sygehuset. Han bestod sin Eksamen paa Aarskaraktererne og skulde nu den 7. Maj udnævnes til Kornet.

Han har nu forladt os, og vi vil bevare Mindet om ham, Mindet om en brav Sønderjyde og en god dansk Spejder.

Orla Jensen.

KONGEAA-DIVISIONENS FORAARSTURNERING,

der fandt Sted i Haderslev fra 4.—7. Maj, fik et i alle Maader vellykket Forløb. Baade det herlige Foraarsvejr med klart, varmt Solskin, Haderslevborgerne, der modtog de deltagende Spejdere paa det bedste, og ikke mindst den udmærkede Ordning af Konkurrencerne, der blev ledet med stor Rutine og Elskværdighed af Divisionschefen, Landsretsassagfører Madvig, bidrog til et udmærket Udbytte for de forskellige Troppene. — Bestemmelsen om, at Turneringsbyens Spejdere ikke skulde deltage i Konkurrencerne viste sig meget heldig: Haderslev Trop udførte den „good turn“, der tilfaldt den som Turneringslederens

„Kommer de dog ikke snart hjem?”

Assisterter paa en smuk og mægtig spejdermæssig Maade, saa at alle Arrangementer klappede let og uden Vanskeligheder.

De deltagende 8 Troppene laa alle i Lejr (i Konkurrencen i Lejr sport deltog Troppene med hele deres Styrke, og den varede under hele Opholdet i Turneringsbyen), Teltene laa paa en Bakke ved Kristiansfeldtvejen med herlig Udsigt over Byen og Egnen, og her udfoldede sig et livligt Lejrliv, særlig den første Dag, da Lejrarbejdet stod paa. Der var mange smukke og solide Lejrindretninger, meget at se og lære, og Haderslevborgerne valfartede ogsaa derud i stor Mængde. Kongeaa-Divisionens Troppene er velrustede til Korpslejrens Lejrkonkurrence: Lejre som i Ribes og i Sønderborgs vil overalt hævde sig fint. — Fredagen forløb med Parade paa „Gravene“

for Præsidiat med Amtmand, Kammerherre Haarlvov i Spidsen, Gudstjeneste i den stemningsfulde gamle Domkirke, i hvor Stiftsprovst Hjortekær talte varmt og ligetil om Jacobs Drøm, — Konkurrencer i Madlavning og Kimsleg, samlet Tog gennem Byen med Aabenraas Musikkorps i Spidsen og om Aftenen et prægtigt Lejrbaal. Alle, der var med, vil huske den stille Aften, hvor Spejderne flokkede sig op ad Skraaningen, mens Baalet blussede forneden, og Fuldmaanen steg blank og skinnende op over Teltens Silhuetter. Den stoute sønderjydske Fører Kloppenborg-Skrumsager holdt Baaltalen: „Glem ikke jeres Ungdoms Drømme! Husk I gaar alle med Marchalstaven i Tornystret! Brug de Evner, som er jer betroet! Sæt dem ind til Gavn for gamle Danmark!“ Det var Ord, som ikke glemmes. Bagefter kom Lejrbaalskonkurrencernes Numre med Fart og Humør: Alvor og Spøg mellem hinanden. Det var svært at dømme om, hvem der var bedst. Lørdagen gik med Orienteringsløb, Bivuakbygning og Meldingsløb for at slutte med et Indtog i Spidsen og med vajende Bøgeløv, der smykkede Hætte og Standere. Paa Teatret samledes ved 8-Tiden en festklædt Skare Haderslevværter med deres Spejdgæster, og med livligt Bifald fulgtes Kong Magnus Trops Opførelse af deres „Hjemstavnskuespil“: Magnus d. Gode, Sønderborg Trops „10 niggerboys“ og Haderslevtroppens Yngstes lattervækkende landskendte „Menneskeøderopera“. Saa blev Dommerne, de 3 Tropsførere Spønsen, Værterne og Divisionschefen hylde med Taler og Tjickerlicker, og saa gik Dansen livligt til Retræten lød.

Søndag Formiddag bragte Afslutningen: en stilfuld Parade, hvor Divisionen tog Opstilling i Karré omkring Dommere og Præsidium, Fanen førtes til Fløjen, og Divisionschefen forkyndte de med Spænding ventede Resultater, mens Stiftmand Haarlvov uddelte Præmierne. Der lød kraftige Bifaldsklap, da i Sønderborgs unge Tropsassistent Christian Jacobsen, der paa en storartet Maade havde trænet sin Trop op og ført den til Sejrr, kom frem og modtog Røvehalen; (i Sønderborg Trop fik 138,90 P. Nr. 2 Kong Magnus' Trop 136,30 P.) og Divisionens Fortjenstmedalje, som han samtidig fik overrakt, kunde ikke tilfalde nogen bedre. Efter Præmieuddelingen førte Haderslev Trop Divisionsstanderen over til den nye Turneringsvinder, og Sønderborg Trop marcherede sin „Æresrunde“ under hele Divisionens Hyldest. Saa lød de sidste Tjickerlicker for Divisionschefen, — Lejren var i Forvejen brudt op — og Troppene skiltes. Et godt kammeratligt Samvær, en ivrig Kæppestrid, hvor alle Kræfter var sat ind, en straalende Spejderfest — var til Ende.

I. C. Heuch.

Faas overalt

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fordi Deres Skocream har været fabrikeret af Sæbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voxsvarte, saa revner Overlæderet aldrig. — Saa har De: Aldrig blanke Støvler. Aldrig vaade Fødder. A/S Nordisk Blacking Comp. Lærkev.11. Tlf. 5092-12687.

Tirsdag d. 8. Maj holdt Kolonnen sit månedlige Fører møde, hvor Planerne for Pinselejren blev drøftet. Lejren afholdes i Pinsen ved Ravnholt Skov, og naar disse Linier læses, kan vi forhåbentlig se tilbage paa en Lejr, der har været lige saa vellykket, som de tidligere Aars Pinselejr. Jeg vil benytte denne Anledning til at lægge jer paa Sinde, hvis I ikke har benyttet Pinselejren paa den rigtige Maade, da at lukke Øjne og Øren op og lære noget af jeres Kammerater i de andre Tropper. Lad være med at gaa rundt og kritisere og finde, at I selv kan gøre det meget bedre, men se jer godt for, saa kan I være sikre paa at finde noget, som I ikke har kendt før, og som I kan have Fordel af at lære. Snak med jeres Kammerater fra andre Tropper og lær at værdsætte deres Ar-Chance dertil i Korpslejren. bejde. Der kommer en ny og større Billow.

1' Østerbro har ikke foretaget sig noget i April udover, at Troppen har været i Paaskelejr.

2' Østerbro Trop indviede officielt sit Lokale Sct. Georgs Aften, og alle Møder afholdes fremtidigt der.

3' Østerbro tilbragte Maj Maaned i skrap Træning til Kolonnelejren med Week-end Lejre d. 5.—6. Maj og 19.—20. Maj. I Turen d. 5.—6. Maj deltog Flokken og satte vældigt Liv i Gemytterne.

Som Resultat af Foraarets Arbejde uddeltes ved Troppens Sct. Georgsfest 28 Duelighedstegn, deraf fik *Ejgil Folke* Brandmandsmærke med Udmærkelse.

4' Østerbro Trop og Tropperaadet var Sct. Georgsdagen samlet i Tropslokalet.

Efter Oplæsning af Budskabet og Af-læggelse af Spejderløftet mindedes Troppsføreren en af Troppens gamle Spejdere, Ib Bodholdt, der efter at have mistet sit ene Ben, døde efter et langt Sygeleje. — Ære være hans Minde.

En Del Udnævnelser blev foretaget, og der iblandt et Par, der ikke hører til de dagligdags, idet Assistent *Kronstrøm* blev udnævnt til Ridderspejder og Assistent *Reich* samt Patruljefører *Wilby Bachhausen* til Væbnerspejdere.

Aftenen sluttede med et Foredrag led-saget af Lysbilleder om Finland, som Troppen skal besøge til Sommer.

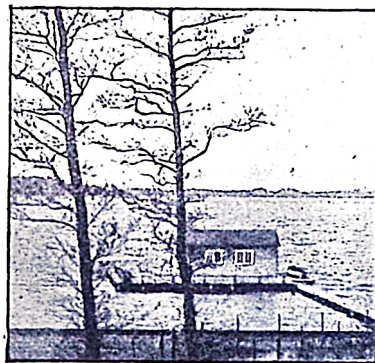
5' Østerbro Trop afholdt i Maj Maaned 2' Kl.s Prøver. Flg. bestod: *Axel Kroun*, *Fritz Bergstrøm*, *Ervin Frederiksen*.

Sct. Georgsdagen forløb meget festligt, da vi samtidig indviede vort nye Lokale og oprettede en ny Patrulje „Pantherne“.

6' Østerbro Trop, „Gjøgnerne“, var St. Bededag d. 4. Maj 3' Vesterbro Trops Gæster i en meget beklagelig Anledning; vor Ulveflok, som altid har været vor Stolthed, tog Afsked med os for at blive optaget som 3' Vesterbro Flok.

Det er ikke uden Sorg, at vi har opgivet et Samarbejde, der har været til stor Gavn og Glæde for baade Trop og Flok, men Forholdene har udviklet sig saa ugunstigt, som tænkes kan, idet Troppen stadig er rykket udad mod Hellerup, medens Ulveflokken efterhaanden er blevet en Vanløse-Valby Flok. Da vi nu stod overfor den Situation, at en hel Bande skulde rykke op og blive Spejdere, gik det op for os, hvor forkert det var at forlange, at de skulde tage til Hellerup hver Gang, de skulde til Møde, og hvor stor Risikoen var for, at de hurtigt vilde tabe Interessen. Vi besluttede da at finde en Trop, der kunde give Flokken bedre Vilkaar at leve videre under. Det endte med, at vi blev enige med 3' Vesterbro Trop, og Overdragelsen fandt som nævnt Sted St. Bededag paa deres Grund ved Staunsholt.

AXELSTAD-KOLONNEN.

„Høgebo“.

Tilhører Høgepatruljen under 3. Absalon Trop. (Troppsfører Harry Hansen). Det ligger i Holte lige ned til Furesøen. „Høgene“ har ogsaa nogle Fartøjer, de har Lov til at benytte: Motorbaad, Sejlbaad, Robaad og en Kano.

Mon den Patrulje kan forlange mere?

Det Danske Spejderkorps.

Korpskontor:

Bornholmsgade 1, K.

Tlf. Palm 2801.

Kontortid 12-17, Lørd. 12-14,

Mandag 12-17 og 19-21.

Giro 2284.

Spejdernes Magasin:

Redaktion:

Kaptajn *Torrey Gredsted*,
Tøjlsø Kost- og Realskole.
Box 10. Telefon: Tøjlsø 147
(bedst 12-1 og 6½-7½).

Expedition: Korpskontoret,
Bornholmsgade 1, K.

Annoncer:

Divisionschef *Banner-Jansen*
ved Bureau 8013.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet).

Redaktion:

Lærer *Aage Jørgensen*,
Realskolen, Frederiksværk,
Box 15.

Expedition: Korpskontoret

Officielle Depoter:

A/S. *Lembekes Friluftsudstyr*.
(Spejder- og Lejrhuset)
Nørregade 15, K.

A/S. *Spejder*
Munderings Magasinet,
Landemærket 3, K.

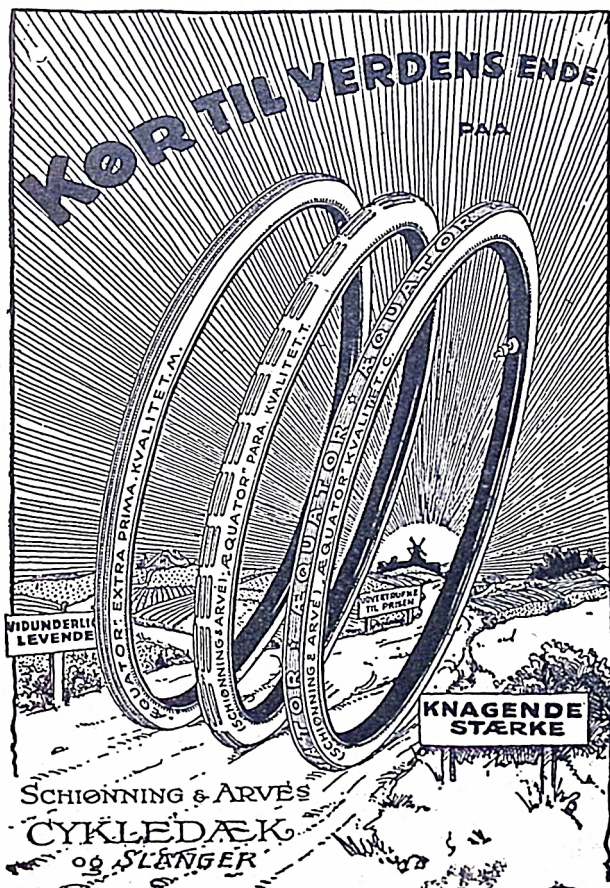
REKORTEN

DALSLANDSGADE 11 — TELEFON: AMAGER 1858.

HALLO!

Juli-Nummeret udkommer jo ikke. Af Hensyn til alt Arbejde med Korpsleiren maa Redaktionen have Stoffet til August Nummeret inden 10. Juni.

HUSK DET!

**A/s HANNIBAL SANDER
EMDRUP**

Telf. Central 605 - 2752 - 2753 - Søborg 61

Rensning - Färvning - Vask

Speider-Telte

**renses og vaskes
hurtigt og billigt**

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have set mine forskellige Telte opstillede i

H. HALMØE **CORTADELERSGADE 8**
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

BYENS REPRODUKTIONSANSTALT
 • ARTIE • • SELSKAB •
 CLICHÉER AF • ENHVER ART •
 • FREDERIKSBORGGADE •
 • TELEFON : • 5 • BYEN 7750. •

TIL KORPSLEJREN

Rygsække

Bergans Meis	25.00
Ny Rygmeissæk	18.00
Jamboree Tornyster	9.00
Spejderrygsæk I.	9.75
do. II	7.25
do. III	5.50

Skuldertasker

Lille Khakitaske	1.25
Eng. Militær	2.75

Soveposer

Dunsovepose	29.50
Vindtøj og Uldsovepose	19.50
Uldsovepose	11.50

Madrasvaar

Hessian	2.65
Stout	3.65

Lejruldtæpper

svært, heluldent. 150×190, 2 kg	10.50
let, varmt, 132×185, 1,2 kg	6.00
Lejrbaals, kulørt Flonel	6.00
Tæppesikkerhedsnaale	0.08
Tæppeovertræk	2.00

Regntøj

Regnfrakke, khaki, Letvægtsolie- tøj med Bælte	17.50
---	-------

Regnfrakke, sort Letvægtsolietøj	13.00	15.00
Ponchos, Letvægtsolietøj, khaki.	13.50	
Vindjakker, 4 Lommer....	10.00	12.00

Fodtøj

Bayerske Vandresko	25.00
Wandervogelstovler	27.50
Lejrsko	1.25 5.00

Beklædning

Spejderbluser	5.75	7.75
Benklæder	4.25	5.25
do. Læderflojl	10.00	12.00
Lejrskjorter	5.65	7.50
Sweaters, khaki	9.50	12.50
Lejrhuer	1.50	
Alpehuer	2.00	
Strømper, khaki	3.00	4.75

Smaatings Udstyr

Lejr-Toiletsæt (Gummietui m. Va- skeklud, Kam, Tandbørste, Tand- creme, Sæbe og Syetui)	3.50
Skopudsesæt (Etui m. Pudsehand- ske, Klud, Sværte og Børste .	1.35
Lejrservice (Krus, flad og dyb Tall. la Kockum Emaile)	1.65
Lejrforbindpakke (Etui m. Gaze-	

bind, Vat, Jod, Brandbind, Pul- ver og Sikkerhedsnaale	1.35
Spejderportemonnaie	0.90
Korttasker	1.90 4.75
Skovmandsknive	3.00 5.75
Skotsk Strøpekniv	3.50
Hornkniv, 6 Dele, Ring	2.25
Winchester Lommelygte	1.25
Marble Kompas	4.50
Abbé Lund Urkompass	5.00
Lejrbrevmappe m. Papir og Ku- verter	1.25
13-Sæben, 3 Stk.	0.50

Lejrudstyr

Lygter, Blik, smaa	1.65
do. Alum.	3.25
do. Militær	5.00
Spader, kort Skaft	2.50
do. langt „	3.00
do. Hylstre	1.50
Spande, Militær	3.00
Vandfæde, Sejldug	2.00
do. Gummi	2.00
Økser, danske	3.85
do. Taske	1.65
do. Plumb m. Taske	6.50
do. Kelley m. Taske	6.75
do. Marble m. Taske	7.25

Tropsudstyr

Telte, Kogekar o. s. v.

Se vor store illustrerede

Specialkatalog

med al Slags moderne Vandre- og Lejrudstyr.

Lembckes Friluftstudstyr

Nørregade 15³ Byen 4986

